

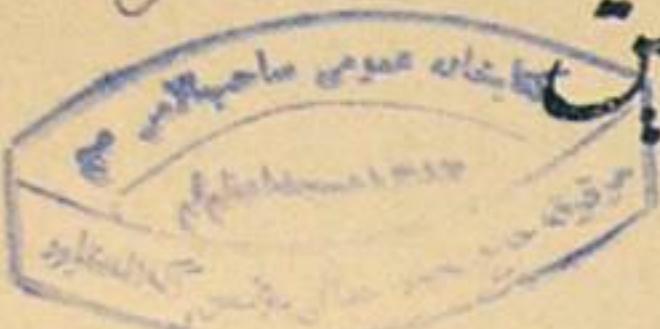
9/9/11
9/2/11

9V

01

نام کتاب
تاریخ تیصدتر ۲۹ ربیع اول ۱۴۱۹
شماره کوسی ۷۴۹۹

علوم حکمت
اعظمه طبیعی فراغت علمی هدیت
موسوی کتاب فرشت

پوشیده نهاد

۷۹۵
۱۳۵۰
ابن علم جدید درسته در جمله های شیوه
در حواله لاهیجان و لنگرود ایجاد خواج کرد پس از نظر بحث دین جهان فوراً
بچاپ آمد و نویش بواسطه نسخ احوال کذب شد کان راشنای استاد اعیان علمی عصر
از داخل و خارج در عبارات و اسدالات حکمی جدید ایجاد خواج برای کوشید
اربابان علم و دانش بوسیله جزا بد در بعضی بواحدی جا به از کم و بپارادائی
نشده های مختلف طبیعی اجرام معاوی و قریب هفتاد هشتاد جلد و جزو و خطی بر
نمونه های مفهومی فرض شده که فعل اموجود است محض شروع و اثبات بلطفه بلا
نسخ ابدی علم را در پیره را پندت منوالی برآمد ناجا لب توجیه علمی بزرگ
نمایاد ثوی العقل و منورا الفکر کرد بیبل مبارک بپارادیار ایشان دارد
اول ابن علم را بیواع اکمل در مقام طبع برآمد که اعلام علم از ابن علم
برند کامیاب گردید که بیانون جاریه علی عالم علمی
ذکر علم اسلام بجزئیات بیوونیت افشا بعد از اینجا
دلبل اینو داد

خود را نوار مشماد که نہ کے عقل است.

آشنازی - فرموده‌اند حتی‌الوطن من الامان ابن وطن مال بدن و آشنا زوح نزد
فردی‌از افراد غریب و گرانهاست بر هر صاحب قدرت و آشنازی‌های است بحفظ
جنبر آشنازی و اجنبی‌های اوست معضل عالم و بلکه او است ظهر خواهد کرد.

اسمازار - صاحب بدن کیت. عقل. پرایا و چیت. مال. هر کاه بد نرا صلب
نمود پیرا به رامضداری نخواهد بود ولو هر قدر بیان شد

اُفول کل نشہ کامن میباہتے مان۔ عین بیٹے بکونے نہ میڈا نم۔ عین بازٹ
ندانے بکونے۔

امضا - دو عیا نداند بگوید - بدانند نگوید
در خشنائیست - بداند بگوید نداند بجوید
مُهْتَلِمه

Arabic

شماره کتاب: ۵۲۲

VN,9,9

三

اُصْرَوْنَدْ كِبِيرْ جَنْدِيْسَا

اسن اول - دوچرخه دنیا می باشد - اول ذات - دوم علم .

اسکار و میں - کلبہ رات جوئی از عظیم و ضعیف همیشہ رتعینیں از صور جو دیت.

اسکندر سوچا - نارنج در پیشگاه طبیعت مُسْهَلَان اساز اثرات و علامات بُنْپا پردازی کرد

آسما چھم - غلام نیز لہ چشم ات عقل بمزلا نور هر کاہ نور نبایشد چشم عضول گوئی
آسما چھم - اک رکھنے بدلنا فرمان ندھی و اذ کار معمول بازداری از میل دست پامیلا

بِفَلَجِ نَوْاهِدَ شَدَّ عَشْلَهُمْ هَبْرَاثٌ

آئشادشہر - تقلید بدن موغم جھل بدن حُد دعهیل رام فلوج زکار میتو نو احمد دا

- عالمیلاً عمل تو انی اذاره کردن خود را غنیا هدیداشت - عالماً اعلما

خود و بلکه سایرین را بقدر استعفای داد.

اسنام - کشید اس جو ماضی علیہ را فرمدم اس عکوم جو کامل درستگاران عاقر است

اسٹانڈم - جنہیں اخبار نکن کہ عہد دار بنا ہے جوں کن چیز اکا ز عہد نہ رکھا کرے

ذیبای این عروس فلکه برداشت و فلم بطلان بکث چهار هزار سال رخاط نظری طلق داشت
 کشید در حال پنهان که نشسته کا ز خطا نظر مطلق را نموده بودند همانا بواسطه این پنهان
 این علم نا آن تاریخ که در خود را به قیام نیاید لامان وجود مقدس (کالبله) واحد عصر
 خود که فرمود زمین هم سپار و ناباعث شد از این حرکت بکوی محوری که از حرکت محور زمین
 در هر ۳ ساعت دو صفت زاده ای خواهد شد بکشید دیگری روز این حرکت زیاد است
 علی و حکیمی عالم ثابت و اشکار فرمود از آنجانک کاملاً معرفت در حق شریدان کشید
 و عالم را با این علم عظیم نبوده شکل حرکت اتفاقی زمین که نولید فضول میکنند نتوانند
 علی و حکیمی از این ابلیک چند فخر خواستند بجای قدم او فدم کذا نند تو اند بلکه همانا
 بمثل علامی زمین بطلهوس عالم را صرف نظر کرده نظر اصدق قرار دادند - هرجا و مانند
 جاذب بعذوب غلطی را اخبار کرده نسبت همانا فلک هبنت بطلهوس را بدست پیدا هد
 چون هبنت بطلهوس نظری مطلق است رسیده کرد از معدله شما لای معدله جویش
 که کوکب تبار و ثابت کلام و زمین حرکت میکنند بدین جهت زمین را مرکز عالم فرض
 کرد که بکرید او میگردند هبنت اروپا نیز شمس را مرکز عالم تبار فرض کرد که فدری یعنی
 نزدیک است اینکه نکلای اتفاق است از افراد هوش نه علم همانا خانواده او است و
 بعده او بیان نون علم طبیعی صحیح است آثار حرکت آنان بد و بیش از فلک از دوجه است که
 رخاط نظر بیشتر همان فواید بطلهوس آنهم در رخاط معدله جوی مشاهد کنند که افنا
 شما در طرف شمال دیده میشود شما در طرف جوی جوی هبنت بکراز حرکت شریدان زیان

بل قیمت آن این علم را خوب از عینه برمدند کلینکو اکبذا بجهت صفت مسد کرده بکناره و
 بجهت دو بعد از آورده تقویم نموده بل صفت آن از در حال اجتماع هر چند براشکل مفرز
 کرد و فنا عن هناده اند بمشی هبرام که عبارت از چندین کو اکبذا صفت بکرمه فرمی مثل
 جند و معسا هر کو اکب سپار و ثابت را از هم بپیش زدند و مکانهای هر کدام را متعه حکماز
 نهیج تقویم کرد هفته ها زیم کردند - بکی از آن علاوه بر پیم زمین و کو اکب عقول اطراف
 زمین کوشیده این علم را نظری پنداشت زمین و اسکن و سپار کو اکب طراف او را نابع
 زمین فرمید بجهل بطلهوس مصدر این شخص را از بجهن معرفت افول ایشند
 بی این اولیه است هرجا در مانند فلک را اختیار کرد بمشی فلک فرم و فلک عطارد و هر
 هکذا هر راب کو اکب سپار زد را بکی فلکی فرامداد پرای حرکت کلبه افلال موهوی خود
 فلک از افالک بپیغیر کرد - برای نور و ظلت فلک اطلس و بی فلک هم - چون بطلهوس بجهل ای
 چلم دوست عالم بود علامی معاصر خود را از هر فتنه که بود از هر کجا جمع آورد باعث
 زیاد رصدخانه بجا دارد که بخانه بزرگ نشکل دادن ایقان بسیار نمود بسیاری از
 از حلوم طبیورا اصلاح کرد عالم معارف خدمت شاپان نمود چنان پندر غالمیان بونان را
 مرکز نمودند - این علم هبنت ند کور قریب چهار هزار سال در این کره خاک آئین
 کتاب علی از ایلانی ملایان توجه شد - در هر عصری زاعص علاما و مینهان آندور زمان
 احتیاج بآن کتب رجوع کرد کلمات او را مصدق فرامداده و بآن علم نظری مطلع عمل مینهاد
 نادر چند میل (کالبله) نام ایلانی از افغانستان عادت این علم طلوع کرد مختصر عقا به اینه

من را بعزم غافت و بد و زمین هم حرکت میکند این در ضغط از این دفعه به اینجاد شان نیز
 و معنا پر تبارات بدر شمس حرکت نمیکند - حل این شله از جمله فطب شمال و خاور افنا
 در آن فقط کافیست که اث برای اینکه نزد مین بدر را فتاب حرکت میکند از این بدر مین
 چنانچه مینویسند در فطب شمال شنماه شب نشماه روز طلوع انداز سمت جنوب
 روز اول حمل است ضفت اهله اور روز آخر جوزا غربی افتاب و روز آخر سنبه بعنه از هشت
 جنوب بخط متفق بالا امده با وحی میرسد باز بخط متفق از هشت جنوب قرودا مینمیضر
 میروند این فقط تئیک میکند حرکت اینها را از وضعی این هاشم متعلق است به احریش
 اینها همچنان است صد و پانصد بختیاری اینها را احریش کردند با اینکه بود زمان بخط متفق
 با اینها میرسد با اینکه اینها بسوی میز میباشد بخط متفق جواب پنهم خلق نشان
 و خواهد شد این هاشم ناخن هر دو خواهد بود هم هشت بظاهر و هم هشت ارعیانه
 اکریچه از هشت بظاهر کشیده شد که دینو سپه رکان شواره از در فطب شمال بخوا
 است نوئان هاشم دحوی متعلق است همچوی زمین نوئان متعلق است همچوی انتقام
 نزد مین سطوف از این دینها و

اینکه آفرودن با اکو پرده نشانه علوی در این نارنج نویز دنیا با اندیشیدن یعنی امور زینها
 از این معادن نمودن ابران بنوع هرجچه اکل ما برآهیں فاطم برقی و فیاد لازم بر محکم و عظیم
 بود که در پیکاه مکرث عکای عالم و فنیلو فاز نیاد بین آدم و اربابان علم و دانش و حکمت
 هوش و بینش بگانه گوهر پنجه ای این معانی است و یعنی زوگرانها در هر عصر از اعضا فخر

جویند کان علم و حکمت از خورد و بکار باندان حکمت طبیعی بهل و ساده ظالع
 گردید ناطلبین و نیظر برخیزیدن هزار سال خود را بمن در اسنعدا دانان و د
 هر آزاد کامنابه شاورد . نالق تجربین بر پیش ای سلطان ای بو ای حکم بشیوه قزوینی . نولد
 قزوین ! ذی الحجه الحرام سنه هجری . شرح احوالات نویسنده رجب ای ای (شهریار)

نایاب الالباب آغاز نایاب الاصداق

چون اینعلم ناکنون تکمیل نشد فواهی اینعلم پوشیده است بجهله تکمیل این
علم تکمیل سینکند تمام علوم طبیعی نا علمای کند شده بفروغ علمی واسنده لحکیقی برخوا
علم نایاب دخوس فرموده اند زمین کر و دیت مجمع اماصر آکری است اماده نیافر
از شعر کروی شکل خلوشید نایاب از خلفت کروی شکل شده ذهن اینه طالب
اصول این علم است تکمیل کننده قراولی ای بجز ماهن و چه سایه زد ذات که از شعر
خلو شده و میشود همچ یک کروی شکل جدا شده و منسیود الا کوک حالت در ذکر
و معرفت همسر و تولات او کاملاً شرح داده معرفت اور خالع علم خواهد اشکار شد
فعلاً مخصوص بفانون علم طبیعی از کروی شدن زیارت هرجیگ هر شکل از اشکار
باشد غیر از حبده مثیل چه مثلث و چه مرتع از حبده بواسطه دو حرکت بعکس و
ساوی طبعاً کروی شکل خواهد شد یعنی حرکت محوری از یک سمت و حرکت انتقام
از سمت پکر در حالت که مذا در حرکت هر دویست ساوی هم باشد مثل آنچه
سوجی را پیر شکل از اشکار فوی یا مثلث یا مرتع اخبار کرده در گفتہ سفر از
بد از دو سمت بالساوی او را بخطاطان هم محوری و هم انتقامی بعد از چند دو
حرکت آن بخند موم کروی شکل خواهد شد ادل دیگر لخند سنک کوچک یا بشکل
خلاف اخبار کرده بهمان شکل موم در رو صفحه سنک بزرگی با گفتہ سفر از
کوشش های سنک ریش کرده کروی شکل میشود فرق موم و سنک همان دهه زد ذات

امتحان بعکس پایتخته موم کروی شکل را در گفتہ خود فرارید از یکی مت پایتخت
محوری از سمت پکر دو حرکت انتقامی این دو حرکت انتقامی این پایتخت محوری ایار بود
و حرکت محوری بیرون نایاب دشده حرکت انتقامی آن موم کروی را میطلیک کرده نایاب
از هم بواسطه مشارد پیشتر میکند این شاهد خوب در نظر داشته نام او را شاهد پک
قرار میدهم برای شناختن که بپارهی از موارد لزوم خواهد داشت
لابرا اثوار طبیعی کوی ببور بمحفوظ ترتیب داده که غابل بایجاد را اب باشد آن کو را بر
غلطیدن در دو اشونه فرار میدهم دو پیک عدیه بپیش از خوب شده که غبار
او مانع غایش او نشود در گور بخته گو را ببر عث بغلطاطا نیم ریک ها بشکل پراکنده
در گوت بشکل میشود بعد شش پیک اب در گوم پیشتر هم ناگور از حرکت نداده در فقر گوات
آب بالا بیانون علم پیک وزن ریک از اب بشکرات از اینجنبه باز گور این بغلطاطا نیم
ریکها در وسط گو بشکل برگ سیگار میطلب از طرف اشونه باشونه در پیک
 بشکل میشود آب هم در اطراف پیک های بیانون علم پیکها وزن ریک از دو سورکت میباشد
بنیت حرکت محوری و حرکت انتقامی بالساوی ریکها در وسط گو کروی شکل میشود اینهم
 بشکل اتفاق در اطراف پیکها بشکل کروی که از همچ یک سمت اب جوف گو وصل گو نخواهد
بود بعد رانه و پیک اطراف جوف گواز اب هنی خواهد بود اگر از یک هم تاب صل بکو
شود حرکت از یک هم تاب غلط و افمع شده با پدھر دو حرکت زانه ران هم کرد
امتحان بعکس این ماشین که ایجاد کرد هم برای این دو حرکت گوا امتحان خود فرار ایجاد

10

دار است این هبندم که سوخت کنرا از پنجاه من خاکشرا و نخواهد شد مگر صفتی بر این دلایل
قابل شده اند که آن در خستان قتل را از هوا گرفته بزمیں بخشیدا زا این جهت بر جمیله
کره خالک برود افروده میشود

صفتی بکر سپکو و پندخه را ند دخان آن قتل را از خود خالک گرفت دوباره بخشید خاله
در حالت اعنة ای خود همیشه باشیست ایست کم وزن ای دخواهد شد :

ابزار اعنة ای دصفت اخربز بسیار با طبیعت مختلف فاست کلبه ذرات اضافا لایاد روزا به
ایست پا در نکا سرخرا فحاشا را نهایم حالت اعنة لایان نازمانی است :

ضلا برای افزودن کره خالک شاهد چنینی ذکر شود شاهد مخبر و معیول گیگر
دو سیر گندم در بیک هیفده سیروزن بوایی بیث عبدی بوزو زبا با آب باران با ای
معطر در افتاب این سیره ناسیز کن که دیگر خجال نکن آن سیزه نمود خود را از خالک خذ
کرده او را با همین دستور نمیبورسان یعنی نا اخند یکه روی بزرگ بکذا رد از او
دست بذاد که نمیتواند تکمیل است آبی او را فطعم کرده بوسط افتاب او را خشل کن
سیدا ز آن او را با این دو سیر اوقل نمیان کن هر قدر افروده بر کوه خالک ها فردد
افروده خواهد شد این سینه هم همان وزن اول خواهد بود

از آنچه شدکه نا امر و ز علمای روی زمین پی طبیعتی هم و علم او بردہ اند از این بیل
کلمات مخصوصا دیپا رکنند و سپکو و پند نمیانند مصللا از هم که همیشہ بر تو ایجاد
افروده خواهد شد . علم دشیچ کره شمیی در این حاله ذکر شد بعد از شروع ای

علم طبیعی بدبست اور دہم واسباب امتحان ما هم بغاون علم فہریات تکمیلات میں
پیشواینم امتحان کنیم هزار مرتبہ این حرکت را بالمساری بگووارد ممکنیم همان امتحان را
شاهد پیشانم بعد در هر سید کمترین بیکی از این دور حرکت پیافراہم میں نکشد
مرتبہ حرکت سوری بگووارد ممکنیم و مکید و مرتبہ حرکت انتقالی چند دور
حرکت اسدا دیافت بلکہ برآمد کے مختبری اول در ریا ہا وابجوف گوی بلوار
ککروی شکل تشکیل پافته بود پیذا خواهد شد هر قدر برآرنصدم بلکہ فردہ
آن برآمد کے همه فروده خواهد شد اکو گومانع نباشد همان امتحان شکل بلکہ
دنخواهد داد و آن لفاظ که در فوف ذکر شد اور اهم شاهد شکل دو فرار میہد
کا وهم در بیماری از موارد علیی این دنال استعمال خواهد شد مخصوص در
مور دکوکب نوذن

سوال - شکل کرده ارض چاشنی شکل است و فطیم او چرا فروخته
جواب - بله دو صفات حکما و فلسفان امر و زان را پادشاه می‌نماید
برای علی مخالفند بلطفت صفات نمایند برای نکره سالی کمی می‌دارند بمحیط کرده ارض
سها فراز پدیده کرده بکویند خبر در بلطفت حالت باشی است : هر دو صفات از یک
رشته علی ادلہ افای می‌کنند نتیجه ایشان بر ضد هم مقاوم هستند و این است که بگدا
معجزه تو شد را که چند نیصدم او بلطفت ایشان در گفتگو نموده اند
خشم که در خانه کشته شد بعد از پنجاه سال در خدمت بعلم می‌باشد که پنجاه خواه هم را

جند شفاف جو بروی خارج خود را کوچک نمایش میدهد و افق ابر کیف جند پر
شبین حجم جرام سماویانه نون علم مثلث خطاخوا هدرفت اادر سطح کره ایجاد دورین
بزرگ دو کوچک زانه روتا ایجاد شد که در دور برخرا بلو رقد و نیم حدیج بکار مپرسند
هر دو در دریف بلکن صنعت است زین هم حرکت اتفاقاً خود را بخط منتهی در برآورده
از سمت شمال بجنوب از جنوب به شمال میکند زمین و مقام بعد شمس مقادیر ناشیار
آخر پاپز واول زمان که این حضول از اول نقطه خاره تشکیل می ناید باله قطب شمال
چون خط حبوبه را نویم رو بروشد با فرص کره افتاد بواسطه شفافه هوای بخط
جالت فره بینی نایش نور افتاد آن نقطه را احاطه داشتند روزها ملبند شدند بشما
کوئا به بواسطه امداد دنور و کسر ظلمت بر قدم کم شد بلکن ناید ناید ناید
میشود در از نقطه سالی که رنده عکس روز آخر بعدها راول ناید ناید ناید
است با افتاده قرص افتاده رو بروشد با نقطه خاره زمین که از نقطه وسط کره ارض
و افع است بواسطه ذره بین قرص افتاده بین نیم و افع شد نور افتاده با آن سمن که
شده از امداد ظلمت شهای از نقطه ملبند و روزها کوئا به ناید ناید ناید
میشود زیرا که زمان و ناید ناید سطح کره از دو جهات بینی از امداد دنور و ظلمت
دیگری که اساس تولید فضول است قرب و بعد زمین با افتاده لی آن نقطه همان امداد
نور و ظلمت است چنانچه در بعضی از نقاط سطح کره در ناید ناید ناید ناید
مشغله میشود در زمان در بعضی از نقاط از بروند ناید ناید ناید که میتر کرد

از نقطه

کلبه ای اخلاق افات از عالم برداشته
خواهد شد . بلکن سطح کره فابل نوال و شناسل است بجهت اولیه بخط او افرز
و غطیین فابل نوال و شناسل بیت بحال اولیه خود باقی خواهد ماند اکرچه
بنا نون علم طبیعی بواسطه فشار لفاف زمین که هوای بخط او است و حرکت
محوری و انتقالی از سطح کره بقطبین سه مبارزه ای دارد این افزودن که اوزا
از شکل شلجمی خارج گردید چون نوال و شناسل سطح کره غالباً بخط او
بپیش افروزه میشود :

سؤال - چرا نقطه معنده لذنوب که بی عشر بی عشر و نیم کرده ارض است
مضول و بعکس مصوی کره واقع شده است بین آن نقطه زمان است ما بعنی کره
ارض ناید ناید ناید سایه افتاده باشد پاپز ناید ناید ناید ناید
بینی کره ارض بواسطه هوای شفاف بخط زمین در برآبر شمس صفت بعکس فوق نماید

میزد فواد علی او از فرار ذبل است

بلکن ذره بین معمولی از نور افتاد بظهو در سیدا از او هم چند بصنایع در عالم
پدیده اشتاد و ملکه بنازه بثود و اوهم این است : بلکن بلو رعد که ادر برآبر نور
امنای باز بداریم در صافت معنی آن نور ایجاد ایش میکند و بی این ذره بین خیز
او است این ناید
در هر نقطه زمین که باینی هوای بخط زمین در عالم ذره بین

جند

از نظر معمد لجنوب عدم پنجه نشکل این مشم زستان و نابنان نخواهد شد
اد که حبی نهانند مانجوا هم بدون اسلحه چشم بکره شمس نگاه کنیم شعه اطراف او
مانع دیدن مامیثود مکریت شده دودی نه اسلحه چشم خود قرار می دهد هم این شیوه
دوکه نزد اشته کرد و عین که شمس را مشاهد می کنیم این شیوه دود است مداد
می دهد ضخامت کبود هوای شفاف نمک شکل شده با لای سرما در سطح زمین
اسنداد این شیوه دودی بر معا استدلال می کنند هر قدر ما از سطح زمین بالا برآید
ضخامت با لای سرما ببروکم شده بواسطه کمی ضخامت اشته اطراف شمش بزرگتر
شده و می شود اکرچه بواسطه نافعه علم تواند خارج شدن از هوای محیط زمین
غulanداریم اما با این ادله علمی و حقیقی میتوانیم بدانیم اکراز هوای کبود محیط زمین
خارج شویم داخل در هوای سرخ شمرش شد که دیگر جسد شمرده نخواهد شد
الا همان هوای سرخ که عبارت از همان اشته باشد پس باعث دیدن جسد شمر همان
حال نزد زمین هوای محیط زمین است و استدلال خطای متاثر در تعیین اجرام سما

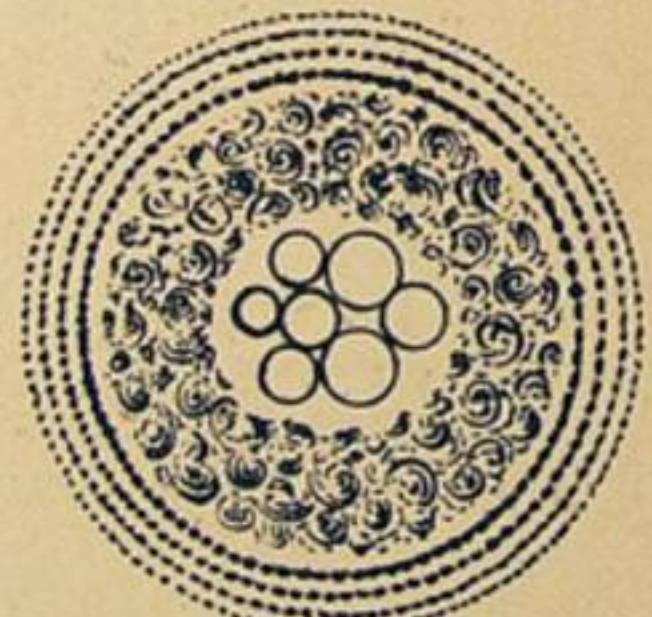
نویسید که فراز کسر خال

که تنه کان فرموده اند فرق چند مرتبه از زمین کوچکتر نابع زمین صحیح است ولی زیست
او در جو بواسطه جذبه اند که پکی زمین و دیگری به شناسانه
از غلط بودن جاذب و مجدوب بشدی یافانون علم لفظ جاذب و مجدوب با اسم نیست صفت

هر کاه صفت نشاسته ای اور در فقره و در غلط است صفت جاذب و مجدوب به در و سه
جز بیشتر پنجه مفتا طبیر و اهن کاه و که هر چه صفت خود شان را شان می بند
چنانچه سوزنی را در بین دو مفتا طبیر نای بذریم در پنجه نافت همین این وزن ذرا
آن دو جاذب که مکجا بن هستند زیست می کنند اگر یکی از مجدوب و بخود دو رو شد جاذب بکار
مجدوب خود را میریم با بد رصورت آنکه اشخاص یکی از علم سما وی دم میزند قربی بعد
زمین را مثام بثمر فاصله می شند پر مانع جذب حیث
اگر اراد دیگر نا در چیز هم جذب نباشد نمیتوان هر دو جاذب کفت دو کاه می بند و
اشکار است که این و که زبانا هم بیه مرفها است او که نای پنجه که خاکی که نایم در
از خصوص غلط است همین فدر کاه نیت صفت هر علیو در عالم طلوع کرد هر قدر را زاهم
کلمات باشد آن صفت تمام را از زمین خواهد برد
مطلوب علی از تمام اجیاد ضعیف عالم در خال دانه بخار است و اور کبا شا زیز
رطوبت حرارت لغاب لغاب این چیز یکی آن دانه این چیز از او بخواسته می شود کوای صفت
او همان بیک در مواد اجماع الات طبیعی چند پنجه اند و باعث خلفت باز که بخواهد
دلبل اجماع الات آول لغاب دقام سکون این سوم نعن لغاب چهارم
اسنداد این چیز دوم با این چیز آول دلبل لغاب این چیز در خانه خود ساکن بدون اخلاق
سلطان میزد با اسنداد شا من خیر میدهد که در یکی از خانه های اطراف تو فلامند و
میزوند فواعد حلی این چیز بلی دانه های این چیز که از آن هندوانه برخواسته شد اتفاق

۱۸

میزه بان بُر و آز طوب بَن انجره جداسته اُن رطوبت دنفاط معین خود ساکر شده از
او با اطف غلزات پیکند و دنادر فلبه میان از اطراف بهم میهند آخراست که زیاد
ایجاد انش کرد و غلیب کرد زاکه اخنه از اجهاد غلبه میان هن خبرها به شیوه بعله
این نکند علی زا اول با بد ذاته ذوب غلزات سبب ذوب شده سا هر جاد
زمیں فرمائند ذوب غلزات حالت بُر بازی را خواهد داشت ذوب شده اجداد
زمیں حالت خیر را این اعماق از ذوب شده کوره شیشه کری و بوته کدازگری
عمل میباشد شکل گذاخته کی اول این خیرها به شیوه در فلبه میان بشكلا بیضه ها
حُنم مرغ است که در جوف مرغ بزرگ و کوچک خلق مثبتود بشكلا فشند اول

نَفْسَهُ

ک جوف ایز پضه ها پراز آش و مجھط او از خبر ما په اجدا د زمین بمرور که آش دد

٦٣

روانه ای خرد بجهت شد و حن نیکد در رطوبت موجود بود از حرارت دانه صفت کرده
شکل در حال غلطندگی انا و بینشید بواسطه موج مواد را اطراف پهن شد در جای
سقیر دماغی سکنه مجاورین خود خود را می بشام آنان می هرمانند که اولین پاپرا ناسوولد
و ناسل روح جوانی بتوسط هوای های دانه های ای خرد است تولید ای خرد بواسطه
حرارت از آب است حرارت هم از آب منقطع نمی شود نا بخواهد شود که موسوم می شود بینخ
والا در حال زیرین با فضای هضول حرارت درا و موجود است بواسطه حرارت هم صفو
طبیا می کند و هم فتوذ بزین دد حالت صعوقداری نا الارف از هرجیگ که بلند شد
الطف اور در او است ریزش کرده حرارت و رطوبت و با لامه و دنما انکه حرارت هم یکلی
از او خارج شده بخانواده شمر می بود آن رطوبت بخیل می شود با چند عدد دیگران تو
خود موصل شده رجعت می خورد اکر هوای صفحه زمین دا رای حرارت از رفای صفو
کنند خود که حرارت کرده در حال زیرین نرخ بصفحه زمین کرده موسوم است بدارا
والا بشکل می خورد که برف نامیده می شود می بزد استدلال این کلمه آمدن برف بعلیها
کوه و آمدن با زان بصفحه زمین در برابر موضع می کنند این خدا ای خرد فتوذ بزین می خورد
بلطفه اواز معادن کذر کرده الطف ای فلز را با خود می برد

ادله اهمیتله انت ای که از هر معدنی که بپرورن میباشد طعم آن فلز در اثاب موجود است
پس الطعن او داده ای چون جوه بزمی و روود در را باز ساخته ای از سایرین
بیشتر در این خواهد شد اما بجزء از اطراف زمین بزمین نفوذ کرده تغلب نمیکند

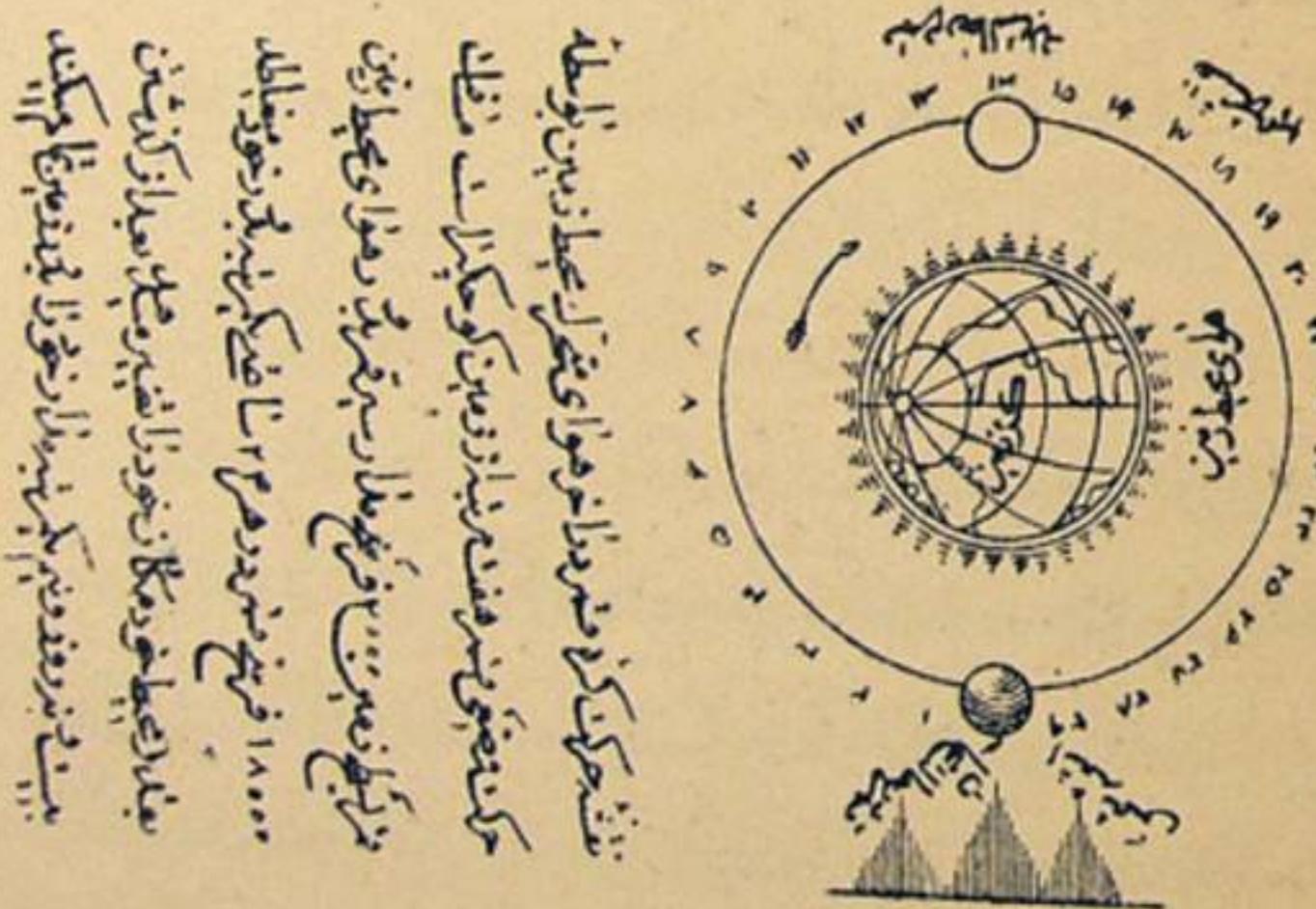
کردن مجھط خود را از هوای مجھط زمین ندارد بدین سبب رانخه هوای مجھط زمین قرار
 میگیرد هوای مجھط زمین در هر ۲۳ ساعت پلک در خود مجھط میغایطد باع غلاره
 آن مجھط را از نقطه خود حرکت داده نایخود میگیرند نا اینکه ۲۹ مرتبه و پیغم که بدرو
 خود غلط بید پکر شده هم قدر را بدرو خود مجھط اند باز هم جای شاهدستی نکند
 پس اینها نایخود هوای مجھط زمین نمیشود
 درخت بزرگ در رو دخانه عظیمی بواسطه نیوج هوا افنا مشاهد کرده دیدیم
 که برگ و خاشاک اند درخت همان روز بعد از چند ساعت بدرو بار سپید ولی نند درخت
 بعد از پنج شر روز آینجا مانع چیز همانا نفل خود درخت همان نفل نکنند
 درخت نایخود رودخانه باشد شرح داده که مجھط قراز اجاتا و ضمیمه شد زمین
 است پس نفل خود قرمانع است که فهرنایخود هوا زمین نایندان آنچه چوی از مجھط را
 همیشگانی ذوب بازداشتند همیشند نصف و داخل در هوای همناس از اینها
 هر قدر حوارت کم شده همانند راز آن سمت هما فراز بدین حبیت حال اعدال است
 آن دو با سباب کی خلل و فرج او خواهد شد و از چوی که در ضمن لغایافذ کرده
 اسباب کب نور افنا بشد قرجال است اتفکار یعنی پیدامیگند و از آنچه چوی هر وقت
 زمین از بینه شر و شمر خارج شده از آنچه خاطر مجھط قرداد ران برج برد که
 شمر واقع است این است در هر اخر سیر قدر ران برج خواهد واقع شد که شمس
 و اخالت را بین محت الشفاع مینهند را بن پل کفت فرمی گفت و مم شمر

کرده بحال طبیعی اقل بحث میگردد از اینکه این ایجاد لال شد
 ترکیبی بعل آمده اطراف این مجھط را احاطه کرده که آنچه خاطر تو انانه ذوب کرده
 و پاره کرده اند از اندارد مذکور از اینها که زمین منقطع نا اندکه اینچه قلب
 زمین زیاد شد آن خاطر و مجھط را از میان مین شوی کرده اند آنچه خارج میگیرد
 از مجھط بواسطه آنچه چوی از زمین ملبد شد اما اخه هوای مجھط زمین مبرود آن
 مکان که رسیده اند آنچه خاطر تو انانه برد نیچھط خود را بیوی شمس ندارد و آن مجھط
 که روی اخه هوای مجھط زمین قرار میگیرد در حالی که رو بروی همن و افع میشوی به
 اینکه در هر برج که شمس ای از مجھط در همان برج قرار میگیرد
 اینکه ذکر شده آنچه خاطر تو انانه بدن مجھط خود را بیوی همس ندارد خوب است
 اینهور دشاد فیضی افام شود

بل جند که در گفت اب در بیا و بیا آبهای حوض عیون نایند که در عوالم اکران جند
 و اقیم شود با اینچه فنرا و در حرکت بدهد و پله در گفت اب که فتنه میتواند حرکت بدهد
 و نآخرا ب رسیده اند زمین اکه نفل اب بیش از نفل هواست از این حبیت نفل آن چیز نهیل را
 کم کرده و میگند چنانچه بسیار بجهت بر سرمه ماهی بزیر که بطور مبتدا در رهای
 میشود که این ما همیز نایاب آب و ده فوهه خارج کرده اند از اب بکرند از اد باید
 چند نفر دیگر را با خود هم قوی کرده نا آن ما همیز را از آب خارج ننمایند پس آنها
 آنچه که در جوی مجھط قرار است همیز اکه از زمین نمیگرد که آن آنچه دیگر تو انانه خارج

جواب خواهد داد خبر اکریوپر در زمان خوف کلی حالت و بشلاخود را نماین می‌دید
پس از چند در زمان مشاهده بگره فربوت تسلکوب کوه در دره در او مشاهده می‌شود
چون ذکر شد که فهر فابل اتفاق است از قشته کوه ها و دره های زیرانست که رو
بروی فرمانده شد و آنکه نهای شفاف منفوشه صفحه صفره می‌شود آب در بیانی رو
بروی او است (سبع به)

چهار عکس در چهار رکن از فریدارند رحالت بد را بن همیار عکس در نشیه
غالف هم خواهند بود چنانچه هر چنان غلکا پی خوب بنا است لال میکند که هر چهار
دروبرگ او است در او نشیه خواهد شد که بعضی اوقات هم با تسلکوب در او کوکت پل
شد اکر بعد از مرور این رساله علمای این فن بخواهند مصالح علمی می‌توانند را
با محاجن بر سانند باشد با تسلکوب پا در زمان هلال و با خوف کلی نهاد مشاهده

در زمان تحت الشاع بواسطه آن آتش خاط که میل آن آتش بیوی شمس است
سرم بخط خود را از هوا زمین خارج کرده داخل در هوا میشود همینکه
از تحت الشاع خارج شد مثمر حال هلالی یافت بمرور در هوا بخط زمین
فرو رفته الی ۱۴ روز که بحال بد رفاقت میشود از زمان سرمع بخط مسیر
هوای زمین داخل شده میل ربیع او از هوا خارج است از این فرورد فتن میز
هوای بخط زمین فشاری از قریب هوای بخط زمین فشاری فاردمیا بد کنند
های زمین بخط ان فشاریا فاردمیکنند نقطه حاذی قریب در بیان نقطه
در بیان الامد آغاز را جذر و مقدمه بینا میکند که از زمان هلال بمرور
آن نقطه دنبیا شروع بجد رومد میکند الی روز چهاردهم ماه که موقع طغیا
او است آب آن نقطه قریب دو فرنخه رو بخشی میباشد همینکه روز چهاردهم
کذشت رحب بحال اولی کرده بمرور از جذر و مقدمه کشیده الی زمان تحت

الشاع

اینکه ناکنون این جذر و مقدمه از جاذب و مجدوب میباشد بواسطه عده
این علم بر علمای این فن پوشیده بود بعد از مطالعه این مقاله علمی خطای
این جاذب و مجدوب آشکار خواهد شد چون علم جدید است با پیشر
نکات علمی را ذکر کرد
اگر از عالم فن را کنند آنرا حبذاذ و بسته و بسته خواهد شد از جز

جواب

انکشاف از انگلکار فری نظوری صنعت جدید از نقطه حاره الی معنده خوب که
نور فیبر عجالت عمودی بزمین ناپوش میکند قدر حالت بد در موصل که بوسط الماء
میرسد دور بین بزرگ صحیح زاد ران نقطه (شاپول) اسوار کشند اطراف دو ریان را
با نور خوب متور سازند هبین که فربسط الماء میرسد نور قرار گذشت دو ریان با
نه دور بین افنا در همان آن از نه دور بین بکره قمر مشاهده کنند در همان وقت
آن دور بین با اساس اطراف خود در صفحه قمر منعکس خواهد شد این اخبار که خوب بود
آمد از سمت شرق و مغرب و بقایا مثلاً چند فرنخ به شیل خود او در دو نقطه دیگر این عمل را
تکرار کنند در ساعت بعد قدری بجزیره دو ریان بین بمنزه دو ریان بجهت مشاهده کنند
بهما فشم فوف الذکر حال انجکا به از هر سه یهم خواهد داشت اد از مذا و مث با بن موعد
بل صنعت جدید اطلاعی انگلکاری در عالم نظور خواهد داشت آنهم باید بقواعده همیز
علم عمل کنند یعنی اخراج این در جای فردا با مسافت جنبه خوب مقابله نموده تعبیه
هر کدام را بند بهم می دست آورد و مث ما فواعد کلی برای قریب و بعد مسافت می دست آید
ما این صنعت تکمیل کرد

فَاللَّهُمَّ باركْ وَعَالِمْ شَانِهِ فِي كَا بِ الْحَكْمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اقْرَبْ بِ النَّاءَةَ
وَأَنْوَأْ لِقَنْمِرْ بُولْبِدْ قَرْثَانِيْ ازْكَرْ خَاكْ نُوشْهَدْ نَارِنْجْ در بِشْكَا هَطْبَعْ صَنْهَلْكَ
بَا بِدا زَاثَرَاتْ وَعَلَامَاتْ پِيْ بُورْدْ جَنَا بَخْدَسَا هَرْبِنْ كُرْهَهَا دَارَا چَندْ قَرْنَهَا بَهْمَهْ بَرْدَهْ
زَمَانْ خَواهْدَشَدْ فَغَلَافِنْهَانِيْ بَهْشَلْ قَشْهَدَوْمْ نَكُوبْشَهَدْ وَعَلَامَاتْ خَرْوْجْ او

ابراش خواه موش شدن کلبه آتش فشاها برگذشتن مدنه از زمان و زلزله شد
در بعضی از اماکن و بیرون امدن آتش از بعضی چاههای وخت شد بعضی از مفواهی مده
محب و حث انگینه از برخی چاههای عیش و بیرون امدن آتش از بعضی نقاط و این علامت
مشهی هم خواهد بود از یک طرف خرابی کرده از ضرر معدودی بسیاری از نقاط بعد از کپیا
شد زنجیاد ترکیب شده اطراف محیط شهر و فضای منا و که آتش جوف شهر توانانه بازه
کردن محیط خود را نخواهد داشت و آتش پرده ششم زیاد شدن و مثبت دهنده است که
خاکی که خلل و فرج او نسبت با اطراف خود بیشتر است آن آتش هجوم کرده از محیط را
از زمین خارج نموده به همان شیوه که مشروع حاذک رشد بلند شد در آخر هوای محیط
زمین بزرگوار میگردید و این علامات وحشت انگینه شد که در پی نار بیخ دید و شنید
نشد که بسیاری از سکنه کرده از عدم علم و داشت بسیار مضطرب و اغلبی بهلاک
زمان طبعات این حوادث موحش بیشتر از سایر عین خواهد بود بعد از کذشان چند ساعت
از زمان غروب آفتاب فوج بزرگ طالع خواهد شد و این عمل در او فاعله واقع میشود که
مشراقل در حالت بد رباشد و هر ثانی در آن برجی خواهد شد که افتادست هیئت

بین این دو شرنش برج با هم فرق خواهد بود که در حال اوج و پک در حالت
چیزی مثل دو فرم رنخ اکرچه حاصل است ولی آنام گفته شد که باشد نوشته اند دو فرم
رنخ که از مشروی عبارت حرکت می‌کنند اینکه عالی با طبعی است فهرست حرکات اعماق
 بواسطه موای محظوظ خودان کوک خواهد بود که از حرکت و ضمی خودان کوک افکار

افروردَه و میافرا بدان روح نبات که نولبِد ا نوع و اصنام از کاه و اشجار مینمازو
نورکلپه زدرات ترکیب شمس نکو پر شد و میشود پل جز و افان از دهنیت خواهد بود
از مواد دهنی در وجو بعضی از بانات شدست معرف دارا است مثل کرجات و تجارت
و بیادام و مع امثال آنان که غلبه دارد دهنیت خود را نشان و زاده میدهد ولی نه
سایر بر زیار صیغه ا است که در زمان بجزیره معلوم میشود از هزار پل از ده میل کلپه
بنانات ذاتی دهنیت هستند در جوانی چه هویا و اشکار است در حال شنیر صورت
خرخاک میشود در این کره ارض موادی بوده و هست بواسطه هندی و سقی و پری مواد
ترکیبی را برپا در حال بجزیره وارد میکند مثل شهر و سرکه این هر دو بعلم میرسند سرکه
شهر را برپا و شهر هر کرد را ان دهنیت فوی کذکر شد بجهود بسط انجیره فویز بزیر کرد
در مرکز معمتنی فرا میگیرد و فعل ا او موسم است به نظر کلپه ترکیب های اسا به طبعی بجه
وجه است شبیل و لطف والطف در مورد خود شیخ خواهد بشد صنعا
مغضوب از همان نظر است که از معدن خارج میشود شبیل او نظر سهاه لطفی و نظر
سپید الطفت و بنزین ولی در همین سه جه هم چندین هنم دهنیات را و بجزیره خواهد
شد و این بجزیره است لال مطالب فوی را خواهد کرد
اين زمين ماد از ای هفت پرده است به مثل حلقة های پیاز و لفه های پیاز
و حلقة های زمین آئینه که پیا زمره است و این مشوش عینی در عالم پیش و پیشندگان
به مثل صفحه زمین پر کاری شکل و مرتب بواسطه پیش زانش که صفت خود را و اینها

مُحَرَّكٌ دو قمر ریخ بکی با وح میر و میکی بمحبی نص در هر کره از کروات کفر مده میشود
 وجود آن قمر استدلال میکند اب و هوا عیان لوب او داشتن ار واخ سیانان و چونا ناما
 بمثل همین کره مسکونیه ما فرق این است که ان کر و این که دانای چند تراست نسبت بکوه
 ما مددیم تراست و بزرگتر خواهد بود همین کره خاکے بر و بزرگ شده و دارای افمار
 عذرخواهی داشت علامات بعد از خروج شکوه جدید در کره ارض لطفا فنا آب و
 هو او پر شم عیضی از طبیور که میلاد ادارای تو نم نبودند و کمی موی دارا بدان و اسداد
 جذر و مقداری چنانچه علم بر ما خوب استدلال میکند عطارد و زهر لک نسبت بکوه
 مخالفت و از کره افتاد جدید تراست هنوز دارای پیشنهاد زبرآکه دارای آب
 و هو این پیشنهاد فعلان افضلند باشد زمانها عذرخواهی بکسر دنا از ذرات ترکیبی پیش
 نزهه کرده تکمیل کرد نه اما بل خلاف شود

در خصوص غنیم صور کرده ارض و بند بیل او دیم و تشریح وجود خود شمس حکما و
 علمای کذشند در مقام استدلال فرموده اندازان اثر پی بیوئر نایاب برد اکراز عالم
 ثاول زی که تکمیل در ران علم ناشد سوال کننے ایا این کره خاک از اول چنین بوده
 نا آخر هم هیز فیم خواهد بود جواب خواهد داد خبر همین جواب بر سر وجہ خواهد بود
 مثل زمان طغولیت و شب اب و پیری در حال لبکه هر مقامی بر حمید در جهات این کله
 پیری نه کلم از کار ماندست بلکه غنیم صور اس امر و زچنا پنجه استدلال میکند زین
 دارای قوه توالدو شناسل روح چوانی و نبائی اس که بدین حیث روز برو و بر صحیط او

سلف فهم است که نولید قریبکنند بوجبه شرح داده شد از طبقه ششم که بعد از صدر
 بواسطه اثر خاب کرده همان پرده دارای حالت ایش است مذوب نموده جاد کرده چون
 آتش بواسطه آن تسبیه ازای فوذه دفاعی خواهد بود اجساد زمین را که ادخنه آن حمیره باشد
 ششم مذکور شده فرمایا بعل آورده ای دفاعی خیر ما به های اطراف خود را از درون خود
 دفع کرده بالامه زندگانی طحی کرده ای برپر بنا لاما مدعی که از صفحه زمین هم برپر بیند شود
 و اوموسوم است بکوه های اطراف کرده خاکی عباره اخزی خاک ٹلب کرده که اخنه خبر
 مایه ششم بعد آمد هرچند از آتش دور شد احرارت کم شد اما پرده آخر که صفحه زمین
 است بلندیها ای ضخیز را که کوه می نامند از جهت اینها پرها موسوم ببنده خواهد شد
 بلکه پارچه این دیزهای سنگها ای پرده اول کوه ها بواسطه نفوذ اجنم و غلبه بر پرده
 نزکیده برپر شمینا بد لمبا زمانه ای هر پرده زمین دارای یکدم من مخصوصی است این
 دسم راصطلاح انان حرارت خنی اعذابی را کویند این دسم غیر از حرارت آتش است
 صفت های که از من بعمل می پردازیم چوست از آتش دیده نمی شود بخی اینکه دارای صفت جمل
 و عقد داشته باهی فیض جبد محلول را عقد و حبده معفود را حل مینما بد
 همچنان چه که در غرفه ذکر شد که نولید جوانات و نیانات ادارله مشبد است جهت
 برپر بزرگ شدن زمین روز بروز بر صحیط کرده خاکی افزوده و میها فرا بعضاً پنجه که نیک
 فرموده اند که امریز کرده زمین شنبت بکره شمریا ملیان و پیصد هزار مرتبه کوچک
 را اسپی اینجا نمی کرده خاکی برپر نمک شده که خود را بقایام بزرگ شمس بر ندا

اکچه کلبه شمیز جوی در حالت بزرگ که سنت بزم بیه فرمایا هنوز بزرگ و کوچک همراه
 شمی بیشتر تسبیه و اسناد دزه ای خود را نمی ساخت سنت بخاست اول و دو قدم خود
 در حالت بکار این زمین نما از خلفهای دیگر است و اواست فعل معمود از شعبه همچو
 این کوه ارض است که در ترتیب سه حل مطالع خواهد شد
 پرده گزمه نه در حالت ایش است و نه در حالت دیوانات دارای بلخارت علیه ای
 خشنه مانند این هر دو که همچ منم فابل نکوینت از پرده چهارم الی پرده دو قدم هر یک
 بعد رطیعت خود دارای دسم مخصوصی است فابل نکوین مرده اول هم محل فرار کاهله
 سطح کوه هر قدر کوه های از زمین بیند شده و می شود برپر و همین بیند از طرف پیش
 سطح کوه پیچیده از سطح داخل پرده های از زمین می شود
 پرده اول زمین پیش از خنی را داراست خلقت چوی بتوط اجماع الوجه این خلق
 شدن و می شود ولی هر یک را ای ای ای می شوند می شوند می شوند می شوند
 خصوص خود قرار می کرده که اطراف خاک سرخ و سطمن سکا بیناره روش می کند
 کم نفوذ روز بروز برابر با فرا پد بواسطه فشار کرده دسم خنی بخدمت می شود چوی
 می اید بواسطه بخار زمین دارای زلزله است که کاه کاهی در بعضی از نقاط صفحه زمین
 خود را نمایش می دهد ولی بیاری از موافع در پرده زمین بخالت خناد خواهد بود
 زلزله که در معدن چوی واقع شده اینکان ثبت شده چوی فرار می کند اکر عبور او از نهاد
 نمک فاعل شد فلتات ساده بدن رنگ خلقو می کند مثل فقره و قلم و اکر از سمت
 که بست

پارچه و پا نخ زاد رنگ که بکی از انتها می‌زند زد است فروبرده بین اند
 روئان پارچه و پا نخ زرد شد است بعد از زاد رنگ کبود بوده بیرون زد و ده سبز خواه
 شد از اب لذله زانکا میکند در رنگ سرخ میل برداشت ولی رنگ زارند میکند
 آن سرخ میل بزرگ نور شمس که از هوا کبود ماکنست رسید ببلور ماده بلو رانعکا
 سبزی شد رنگ های بکرانعکار شده به بلو رما از هوا محظی شاه کو اکب تبار
 اطراف شند که در رون با هم هر یک زاره بست اکرم از هوا خود مان خارج شد
 آن بلو را در برا بر نور افتاب باز می‌داریم آن سبزی منقطع خواهد شد
 این نعمتی رون از بحث از دو جهات بل جهت او چنانچه بلو ران نور افتاب چند نهاد
 اخذه کرد نفر هم اخذ میکند بواسطه بعد مسافت دیده منشود ولی اجتناب شفنا
 حاسندا خذ میکند به مثل کل و کاه و بکاه کاه کل اطفا شما سه رنگ های
 از قر اخذ میکند برق لطف است رنگ سبزی از هوا اخذ میکند سایرین هم همین
 میم است ثابت نور افتاب بکاه که بعد از طراف خود در بعضی جالن اخراج و در بعضی
 جالن عمودی و در برخی از جهت تقریب بعد مسافت که در فرش کل غایب می‌شد
 از این جهت رنگ کله کاه های مایه بر ای اما بواسطه وقوع باش بوز کاهی اخراج
 و کاه عمودی بر که بعضی از کاه های مایه در رنگ سرخ و سبز میشود
 نور و قرح هم بواسطه افکار لون از نور شمس و امدن بازان در کره ارض این همه
 بله هوا میچطی میکود است نوری قرح زرد رنگ بلو رمصفا نیز زاد ربرا بر نور افتاب
 باز میداریم چند رنگ را و افکار میشود از میل سبز و سرخ و زرد و بنفش

در اینها

که بیشتر عبور کرد فلزات نیگن خلق میکند مثل طلا و مرغ غیره چون پرده های میان هشت
 خلف های طبیعی هست هفت خواهد بود که از بله غافواده و بیک فامبل و
 هفتلوں به مثل همین فلزات و جواهر اینهم از بعضی سنگهای روغن خانه هاست که با خان
 وارد پرده های ذین میشود بآن همچو این سنگ با الاما در پرده های زمین
 بواسطه در ضعیه میشود و در پرده اخرب بواسطه تربیت آفتاب با فضای سفیدار مکا
 در هر معن دارای لون مخصوصی میشود فری اجداد با خلاف در بله اثر ذوق بینه بود
 و خواهند شد این هم برهمن هست در طی کرده به مثل مرکبات و بلاب و انکور و جزء
 و غیره

در اثبات لون از افکار دو چیز فابل افکار است که اجداد ضعیف شده و صیغه
 دوم اجتناب اطفا شفنا اینه ضعیف شده این هر و زا که روی که هم بازداشته ام
 در این وابنه را و افکار خواهد شد هوا میکند زمین مادر رنگ کبود و شفاف نور
 سرخ رنگ سرخ میل بر دهی شفاف قر ضعیف شده و فابل افکار اینه زاد ربرا بر نور
 آفتاب بازداشته نور افتاب را و افکار شده منعکس او بزن نور افتاب خواهد بود
 و لفظ که در نور افتاب افکار را فتنم عکس و سفید رنگ این چون نور فراز هوا کشند
 رنگ در او خواهد بنا فی مانداز او بینه ای

بله هوا میچطی میکود است نوری قرح زرد رنگ بلو رمصفا نیز زاد ربرا بر نور افتاب
 باز میداریم چند رنگ را و افکار میشود از میل سبز و سرخ و زرد و بنفش

نارنجی

در ایام شفیع صور عوره در حالت غوره که با فی نخواهد ماند بواسطه اجماع الوجه
طبیعت تغییر کرده اند کو رخواه داشت هکذا خلف است اسماً ابرای مردپ کردن و تو
دادن خود را خود داشت خود را او برو قسم است بل عشم ناضر و پستان هم کامل مانند
ناضر نوار فایح بثبات است که رو زبر و زنگی داشته از قبل هنوز و خوار و خاشاک که
آن خچه منزه و حاجت نوع بشر را اذاء میکند ثقل او بر سریع و بزر که کوه میافرا بد
چنانچه میباشد لالشی و فرمت کامل او از دهنبات است که رو زبر و زیر او هم
میافرا بد بعد از تکمیل شدن این کوه مواد دهنی چنان میافرا بد که رشته های بعضی از
منواع و چشم های بند بدل بر و غنی مد شود و غنی که تکمیل شد بواسطه آن میباید که ذکر شد
نو لیدار و به های سوزند میشود و به امر و زدن معادن تربیت فلزات میکند
پک از اساس معظم فلزات ادویه است او هم از فقط چنانچه مشاهد از برای طرح داد
فلز را با فلزی یا به مواد دوغن ان فلز را کفرمه مکان میکنند یعنی (شکستن) در لخت
سنگ و زبر و زبر کوه های میافرا بد غلبه رو غنی صور ارض را بر و دینه هم میدهد
ناحدیکه نولیدار و اوح را منقطع میکند
صور هم ثالث کوه ارض - بعد از آن که ادویه تکمیل شد از درا و چهار خواه دارد
ارواح بر و قسم است ناضر و کامل یعنی پاک و پلیدا از ذات است بلا تغییر پلیدا و
او خواهد باند با فی ماند
سچان الله این وعد جهنم و بیت اکرمی یا نه ماند این مطالب غالی علی را در جلد دهم

بادلا بل محکم شرح خواهیم داد
نوضیح آنکه این و نه مند کورنم بنا دو نه اعمرو زدیت که یکم ذغال سنات او در بیان
سوچنه شود مثلاً یکم ذغال سنات که مرتخی امر و علم پسندی نمی‌گذارد و ده ساعت
پیو زد و این بیست ساعت این پسندی علی یعنی چه عقیقی منداد زمان بعزم شغل هر
جگدا فرد و فیض افزایید بهیل شغل در خمینه چنان و در رخت بید بواسطه امنداد زمان
با این ادله البته ذغال سنات که زحل بواسطه امنداد زمان از آنها در شغل چندین
مرتبه بیشتر خواهد شد در صور پنجه هنور بغير صور نگرده اند ذارای افمارند
ادله مشبه برای شناخت اش و اثرات طبیعی او فدری هنوزم خشکه را اخبار کرد
در بیان درع مکتب روی هم چیده هم و افروختیم زا شغال و چندین اثرات طبیعی
با خلاف مشاهده کرد هم اول شعله ای جسد سوزنی چند برای برخود فضای را
بضرف خود در ده دیده هم شعله او بخط مسیعیم بالامبر و دنبر گاری بین جنب
دو ظرف ای را برای کرم شدن یکه را در سر شعله قرار داده هم و یکه را در کار طری
بالای آتش در ده دقیقه جوشاند ظرف کار را آتش نهیم ساعت هر دو هم در رابطه
بودند در حال پنجه ظرف کار را آتش باش نزد گهزات ناظر فناب بالای شعله داشتیم
نوم آتش بخط مسیعیم است هر چند از آخر خط شعله ظرف ای پا هن نوا ورد هم در جوش
آمدند فرماح کرد مثلاً آن بالا در ده دقیقه جوشاند فدری پا هن ترا ورد هم
شد و آنده دقیقه و نیم باز همان مساوی پا هن اور ده شد پا نزد ده دقیقه نازد

۳۴
بکنار آن مطابق نیشه ذهل - اخوان دیگر جزئه از آن را جدا شد فوج دافعه و عساکر بالا بین نما
آخر داشتم شعله فوجه دافعه محوك کرد پس و باره جزئه جمعت کرد من بر این خود بنا فوجه دافعه مانع از درود
پرسک رشد از زاده و نکرده باز آخوند از این عمل چند مرتبه نکار ارشد چون هر نافض بود نموج همچنان
از مدخل خوب غلب باخت

از مدخله عقب اذاخت

بر حب اتفاق در اطراف آتش بر افزون خنده مَا اشجار بیمار است بد هم از فو ملکیب
آتش مقدار دده ذرع پا نزد ده ذرع نالا نز از شعله مَا برگ دخنهای بلند فامت کما
آتش آخرین برگها از فو همیب تحرک کند ولی کارا انش از لب ذرع و دو ذرع عقب
پیش از این برگ دست نمیدهد دادنیم نوهد فاعی همیب آتش از هم بخط منبعیم
نم خط رگاری که اطراف بگان باشد

باز امتحان دیگر پا نه در مکعب هیزم برافروخته با پیشنهادی چندین مرتبه
ضنای اطرافِ ما زاد و نصرخ خود برآورد بخیل حوا ربت ایست هر چیز از او در دهش
برودت برها غلبه دارد هرچه مرتے هم میشویم حرام بنا هن اشغال انش هم در شب

٦٣

ظلمانی بود دیده‌ی فضای نظر نیز این مانورات بعده‌ی آنکه نوشته‌ی راجه‌ی اهل نجف اینم
میتوانیم دور که شدیم خبر داشتیم که این مادا زای نورهم هست بجهنم عالمی تو
خصوص در شعله و اثراست اور که دیده‌ی هیز مهای ها خوازان شعله ایشان
او اجاد سوزنی خود را ذرا تکرده در اطراف خود پهن میکند بر این شکل که همچو
از خود مصروفی خود را زیستی خود بگند بگند بعده‌ی آنکه شعله با انبوه دفاع مخدوش
بجد و در خود بعد از این سعید نوزاد اگرچه قدر مانا ناکون پی بدساں اینستله بزده
و غالباً اینم از فواید این محروم در مردم خود مشهور حاذک رخواه داشد فعلاً خلاصه

او از این شعله در مقام شغل اسحاق را ولطف نورِ الطف
انجذب کرد که در اول خشکریز هیزمهارا برای موزاندنا خبار کرد
بود، همچند دیده بود آنکه مادا زاده دو دهم هست و بنجامار ملوی هم از زهر هیزمهارا
پروز میباشد و در زمان سوخان هم پل صدای خارق عادت کا هی از سوزش او
شنبه میشود و آن شبیم اندود بوا سطح رطوبت است و آن لون بوا سطح دهنگ
که از دود الایش نافته و اصدای خارق عادت آتشله از هوا میشود، آن به
چهار رکلبه اجنا دسوزند فراخور طبیعت خود دو خود را موجود است همچنانکه
از آنها خارج خواهد شد لا بجزیه آتش میلا پارچه داده از فربوده بیرون
آورد، همچه بخواهیم کلبه ابر از آن پارچه خارج کنیم غیر ممکن است آنکه با فشار ای
نیوی هم باشد مگر اور این را بکسر حوارت آتش بزده حوارت رطوبت بالغه مانده اور

مجئ زیر پرسچنر از خارج نموده ممل و نثار در قیلاب باز همان نقل اطیف بالطف
که اساس خلت است بدست مذکور چندران پنا هکامهای دو دکتر آشخانهای
پر خاکستر فوتی بدست میباشد باز بسیل دو دکثای حمام و په در سا به خاکستر و من
اما ضعیف بعنی نمک شفیل شاد ر لطف نهایا الطفت

لِرَحْمَةِ خَلَقَتْهُ فِي نَوْلَدٍ لِفُ

آن جو هی که ذکر شد در این فضای لا بُنَا هی بواسطه بعد میافت و با این همیشه تو
کثیره مکانهای بسیار هست که در آنها نزد فواد وارد استه نما پیش بوزهره
هر میل میزد کو که ات آن نما پیش هم متعلق به اپکان خود مبیث همین منظره
ما چنانچه بسیاری از کواکب هست، بواسطه بعد میافت خود را نما پیش نمیدهد
ولی دنگامیت این جو لایتیا هی لپ و جب مکان هی از ذراتِ ترکیبی شموسی همانیه
خود نخواهد بود ولی ذراتِ شمیع چند مرتبه هم از ذراتِ انجیره ضعیف نخواهد
شد ذراتِ اکه اشتراحت بای و هوا الطفات بواسطه الطفت ضعیف نخواهد
بود همگرها اذکرو ذات بعد از تکمیل شدن او را جنبات و جوان که غیره اتفاقه صور
بادر پیشخواهد کرد و او که تکمیل شد خوازک اشتراحت تکمیل شده بواسطه آن ذرات
ترکیبی شموس در جو پیز است آتش در او پیشخواهد زد و ان کرده ادویه مشغله
خواهد شد ناملک سنت امشغلات لپ حرکت وضعی را دارا خواهد شد همینکه

بازامنهازدیکر. اتفاقاً بازان بازیدیده از رُطوبتِ بازان خاکسزهای کلاً آتش‌ما مُخمدشده‌ایم در برای برآشتن غل مطلقاً نه در برای برآشتن خاکسراً بگانوز علم شمپهائی اول وارد در عمل جر و علفر کردیم در دو صاف کرده بعد بتوسط

شمر هم هیز میم است همینکه سه شمس اغاز سوزش را کنار دان رُطوبات مذکوره
در مکان نهایی پیغامبر ای پیغمبر جمع خواهند شد. در اینکان نولید بخاری میشود
بواسطه بخار در آن نقطه زلزله پدیدار میشود هرچه برجای را فروده شد بر زلزله
خواهد افراز و دچار نخست در زمین هم پیدا میشود بواسطه شدت زلزله آن طوبای
با آن سوخته های اطراف شن شده از شمس جدا میشود فوج دفاع آن تخدیر آزاد
شمر دو رسیکند همینکه فوج دفاع با ورسیداً سوخته ها در وسط قرار میگردند
آبها ای ن سوخته ها در اطراف دره های زمان دور شدن از شمس بواسطه میل
بر کرده ای حرکت وضعی خواهد شد پس از حرکت وضعی از میل میم و سرکشانه
از سمت میکرو هرمه و مسادی هم اینکه و حرکت آن لخته زاده هر کنیا اول و دوم د
برابر آناب کرده شکل میکند جای دارد شاهد اقام شود
برای میل بر کرده توب را با کلوله گرد کرده برای هدنه اخبار کرده هم از جنوب
شمال و آن مکان هدف را بذرع خاله سرخ یا کل ارمی رخنیم برای لون و
ابن اصحاب ای هم در شب تو ای داده هم ناخوب غایش بدهد دیده هم کلوله که از دهان پو
پیروز نامد بسوی هدف برود از میم بالا بطرف زمین میغلطد بسوی هدف
میرود و پیشیده هم کلوله ما باشد بسوی زمین فوج دفاع فهرما او را بسوی هدف
میبرد و قشیکه به هدف رسید فرمود فتحاک چون کلوله را از خاله بیرون آورده
دیده هم جلو کلوله از خاله نکشید و عقباً او بدون زنگ خاله داده هم نجات

رسید

ناما مشغله کرد بدان حکت رضیم ای بود میشود و دفعه دفعه ناری خش جست خود کننا
و ناشیه بمقابل خود خواهد بود فعل لازم است برای فهم بلکه شاهد فیض بکو
اقام شود

نوبات برای دفاع پنهان بعوه ناری کلوله را از خود و در میکند هنوز از اول
کلوله خود دو روشن شد آن دفاع اول بین فشاری خود توب و اراده میکند که نوب با
آن عظمت بواسطه آن مثار فدری عصب مهر و دمع باز آن دفاع آن کلوله را
از او خارج میکند لکن اکرنه بلک توب را که در همه قوای با این نوب اول مساوی
نیاشد پس و این قوب اول وصل کنیم در آن واحد هر دو زانش دهیم این فشار
عصب زدن دو نوب منقوص خواهد شد از آنجانه که هر چند پرا دعا لطبیعی
خود شن جهات اکرنه شن نوب را بهم اتصال دهیم و منصالاً از دهان شن را
قوه دفاعی خارج شود آن شن نوب را بکضائی بدون واسطه خواهند داشت
و آن فشار هم موسوم بفشار مرکزی خواهد بود کل شناس جو بواسطه داشتن
از شن جست قوه دفاعی از اول زمان اشغال لی زمان نغیر صورت هر یک د
آهنگ از مشغله اول نمود ساکن و ناب هستند و هرچه خلف شد و میشود
هیز میم است

نوشته شد احباب ای سوزند هر یک بعد رطیعت بواسطه زمان خلص خود را ز
رطوبت و دهنیت هوا هستند همین فهم که فعل لازمین دارای پنهان و بلندیات

مش

رسید بکر ناطب در پیشیل رسیده همین توبه از دهان نفظ شافعی سوار کرد
و کلوله مدققی هم بکار بردهم دیدم کلوله از دهان توبه خارج شد و بمناسبت بالا
برهه دبوی مشرق میغاظد در حالی که سکس اول است از همان وقت که
مهفت همان نو میغاظد و دقم مرحله غیر از پیش است همراه دوست عکس میغاظد
اینهم بواسطه میل بکر زمین از طرف زمین میغاظد فوهه دفاعی توپا و زبانه ای اما پیش
فوهه دفاع نفع شد کلوله رجیت بقوی زمین میگند که شفیل است بعنه اینکه چشم طیف
در چشم شفیل قرار نخواهد گرفت اگر مانع نباشد این فدر فرو میباشد با شفیل خود هم
از خود شفیل تربه سدا کر کاولد را در روی خالک نرمی بکناره هم بمرور فرو رفت هم
خود را شفیل نراز خود یا بمثیل خود بر ساند قرار بگیرد باز جای شاهد علمی است سهل
تر از این

صلای کذشنه فلزات را برای شناختن جسم و شفیل نسبت بهم از هم سنجیده نگهیں
فرموده اند چنانچه در کتاب ابوالضریف راهی شریح منوده نخبر به درین شیوه
پراز جمهوره اگر میل شفال طلا را بمال میشمال اهن و رویده هم طلا بواسطه زیاد
بود ز شفیل نسبت با اهن در ضریب شفیل پراز جمهوره قرار میگیرد و اهن بواسطه سُبکی
شفیل در روی جمهوره میباشد اگر زمین ذارای فوهه جاذبه باشد باشد با هم بعنبر شیشه
جهیز برود پس جاذبه میجنگد کلا لغواس همان سنگ نوشته شد آن معلوم شد
جندید شفیل در طیف قرار نخواهد گرفت خود را بقوی شفیل تراز خود یا بمثیل خود

مهشامد تو منج لفظ میل بکر این است فرار از مرکز فاط آن لخنه که از شمس جدید
 بواسطه دو حکم ساوی هم یک رضی و دیگری انتقام کر وی شکل شده فوهه دفاعی نهش
او را از شمس دور کرده بجانه بر سید که فوهه دفاع نابود و بآکم شود و باره از همان مدار
 بواسطه شغل خود در چشم میگند بقوی شمس محل فوهه دفاعی نهش که رسید باز اتفاق
دفاع او را از شمس دور میگند از شاهد دوئی که ذکر شد آنها است که اطراف این
کوکب لفاف میتوان اعماق آن کوکب را از رسیدن فوهه دفاع این میدارد مدن
منوالی همین شکل در برابر افتاب امد و شد کرده نا از ذرات نزکی به شمس اتفاق
کامل نیافرمه با بلطفت ای هم امیتوود نهی اند خاکشی جوف اینها مذکور که
از شمس جدید بود بعد از مدنها امد و شد در برابر شمس از ذرات نزکی نهش
در او رو و در کرده اند خاکشی جوف را از حالت خاکشی خارج کرده شد بلطفا
سرخ و ان خاک سرخ فابل اخذ آتش خواهد شد بمرور قلب او را ای اثر شده سبل
خواهد شد بدین جهت سراز ای هم امیتوان وقت اند خاکشی جوف فابل نگوین شد
بلطفه اند چنانچه سراز ای هم امیتوان میگند از این سر بردن کردن خاله از آب
نوله دیگر کا ز میتواد از او بمرور خلعت ای هم امیتوان که هوا و مدنی که هوا خناینی نیافرمه نهی
آن خال را از فوهه دفاعی نهش این بدارد و خضر قوه دفاع با و میگرد باز سر
یاب فر برده ناچند بعد با این امکان با از مکان دیگر سر بردن میگند این عمل
چند نکر ای افتد نا هوا اینجا نهی جسته و ایش جوف هم موئی کردن خال را از فوت

دفاع خنث میکند بمرور رخاک از اب هم و نامه موسم در ریا و خشکی لذخنی که هم جنگل
دروانات بوجود آمد موائز رخاک بجزء اینها رسیده و روود برای میکند و رخاک
و روود خلشها ری در ریا ازهار نیاز نداشت و چو اینات در ریا نه از عدم بوجود میباشد
نهض رخاک ازهار نشسان کوکب خنث بد الخلفه سچنرا ساس و محکم کرد بد و مطابق
شد پسنه شبل ولطف و الطفت او که موسم است بخاک واب هوای اب او بشکل
آنچن صفت هوای محیط زمین را احاطه نموده زمانی است که آن کوکب از حمال صغار
فلدم بعصره کاه بلوغ که از ارد و در ریا با افتاب دم از هیئت زده نکوپن فرمیکند هر یک
از کواکب خود باستاد خود فرخود را نکوار کرده و میکند کوکب عطارد فرجه که
دارای منیر نیستند هنوز بعصره کاه بلوغ فلدم نکواردند بلکه دارای اب و هوا نشده
ضلاطب واب شمشیر در اطراف آنها بهزیله اتفاق است و آنها را از صد نه دفاع شمس این
ذا شده نافا بخلاف گردند شقا نیجید انان اند لال آن لفاف زامیکند

کلبه خلقت نواب شمس هم همیز فشم بوده و هست شمشیر هم و قیقی فابل خلقت خواهد
که سچنرا ساپه و مطابق هم شوند شبل ولطف و الطفت آرن شعله که در ازان ازهار
خیزنده در طالی خود او شغل ای و است که فوه دفاعی که از صفات او است و محدود و ای
تجدد خود بواسطه زیاد و کمی خود را از باد باشد این زیاد خواهد بود او که
اینهم کم لطفها و حرارتها است الطفت و نور را و است از اد و به که خوب مشغله شد
آنا شغال بل فضای بند که را از این جولا بین ای بضرف حرارت و نور نیومیا و د

بواسطه غصت دو کوب همچو ارغلی فیل نمی دزدان فربیشم بواسطه بعد
مذار بخال کوکب هم را مشاهده میکندند بحال عین عطارد و تریخ دو همان این
کره هستند و تریخ چند مرتبه را بن کرده براست دارای و فرایا بر قدر
 بواسطه عظیم بود فضای بدوا لمح چشم بواسطه بعد مذار از هم بهم دوقرار
نمایش مینمدد هد خام کو اکبر اطراف نش همین فشم است بواسطه اختلاف فوای
مذار و بعد مذار نسبه هر یک بضم

زمین ما چند مرتبه جلو افتاب فنه و برگشته زحل بکره نهش را زای شر جب
است در هر یک از جهت او که عبارت از یک طرف از باشند از اطراف بنا شغال
بزرگ و عظیمی را داراست و از این شغال در اطراف خود تشکیل می دهد چندین
نهض دفاعی با خلاف را چنانچه در ویو دشله برای جوش امنیان چند اطراف
ایم اما این دیگر منهای شعله نیست با اطراف زود را جوش میا بد و در پرورد
هیز فشم فوه دفاعی اخرين منهای اشغال از اطراف بدشراست بدین جنبه
زحل پانطون دزان مذاری و افع است که آن مذار فوی ترین فوه دفاعی را از
شم داراست نهش آن کوکب را بیار از هم کرده و دکره که دهنرا از سایر
هم ایگان خود بکر خود میبرد و مذار زمین مادر مکانی از اشغال فاعض
شده که فوه دفاعی این زمین نسبت بفوه دفاعی مذار تریخ ال آخر بسیه شد
نیز اکثر این جهت مذشیر زمین هم کش که زمین در مذار خود را د

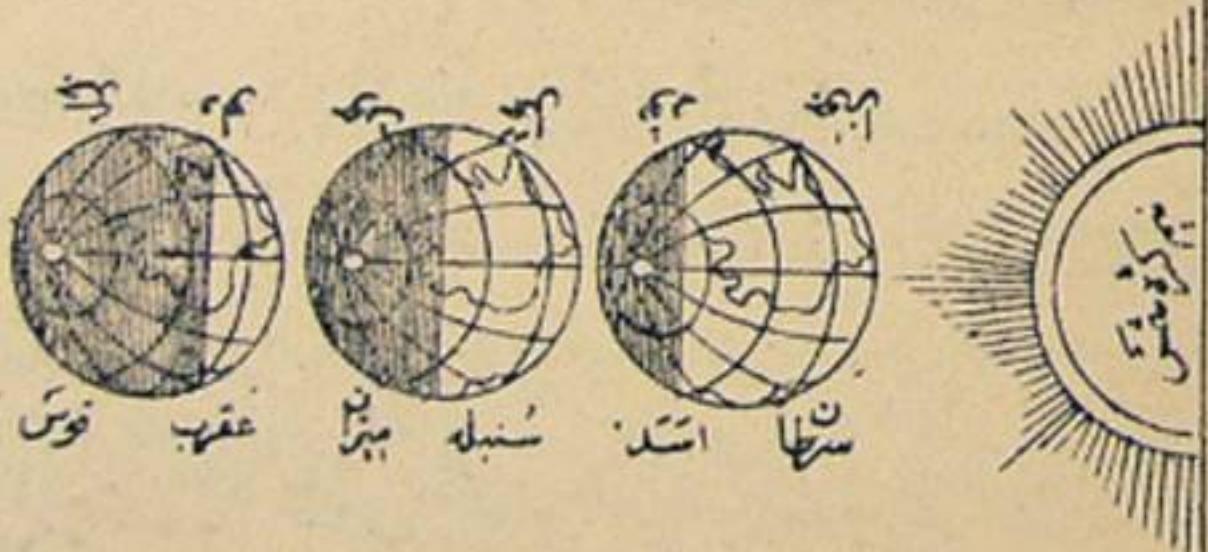
بهار و اول نادیان در مقام قرب پیغمبر است بازان فوہ دفاعی از همان مدار زمین
از شر و در میکند الی روز اخیر پاپنگ که اول نهمانست که شماه سبوی شمسی
آب و شماه رجعت میکند

اثر ای طبع افتاب نسبت بزمین و فضای خود را از روز اخیر فوس و اول جدی که
زمین سبوی افتاب میگرد روز بروز بر نور افزوده از ظلمت کم یعنی میگرد روزها
بلند میشود شماه آکوناه الی روز اخیر جوزا و اول هر طان که روز منتهای قرب
زمین است با افتاب روز اخیر فوس از نامام روزها بلند تراست شب او کوناه اس روز
که کذشت زمان رجعت نمیباشد الی روز اخیر فوس اول جدی که نور میگرد که
میشود ظلمت زیاد یعنی میگرد روزها آکوناه میشود شماه بلند میشوند های بعد که زید
شب و از هم اش شماه بلند تراست و زیاد کوناه چون هوای چیزی زمین شفناک است
مانع نور میشود ولی مانع حرارت خواهد شد بعد از کذشت زیر روز از زمان
قرب زمین با افتاب حرارت میگذرد همچنان میگرد بودت هم همین منه
اسا بآن فصولا ز اول نظر خاره تشکیل میشود الی قطب شمال

شکل حرکت وضعی زمین از حرکت اسفلال برای لزوم فاهم زمین که از حرکت وضعی
خود کبد و خود میعلطفد ایجاد شد روز میکند طلوع و غروب افتاب باز هست شر
مغره ب مرتفع کرده که هم این مید هم مخلوق ای از حرکت وضعی دلیل نباشد
فاهم کردن ای خسوس کرد مثل از زمین که بدر خود میعلطفد هر قریبی از افراد مگنه

او در هر یک دفعه دو اخراجات نصف شب خودشان را شایسته اند هماین
ساعات بیشتر از ساعت دام خوف ملکه در مقام ساعت نصف لیهار معلوم نمود
در صورتیکه همچنان وقوع را احساس نمیکنند و این خود دید و می بینند روز آفتاب
بالای سر رفاقت شده زمین زیر پا بشکوا که بالای زمین زیر پا این فلک
جهت چیز

بل جبند ضعیف نسبت بعظم آن جبند ضعیف همیشه خود را بالای این دنیا عظیم
و فتوی خواهد دید بمثل یک فرشتگر خال کرده خال در زیر برش بیار میگرد
و عظیم که بزر بواسطه ضعیفی خود را همیشه در روز این جبند فوی عظم دید و میبیند
در این دور دعلم با واسنده لال خواهد کرد زمین هم نسبت با افتاب همین منه ضعیف
است و افتاب قوی بدبخت خود را همیشه در بالای کرده افتاب بدلا و می بینند
اکر ما هم بعیض علیه در هر دهیمه نصف شیخ میگذرد کنیم خواهیم فرمید که آنها
زیر است و زمین بالای ای و ما هم بروی زمین بثکل نشته بیکم

زمهن سکونی مادر را بر افتاب سایه دو مرتبه بطيئی التبریزی در چنان مهنا بد
که درین نقطه اپناده اسناین عمل بکه در اغزوی اول سرطان که منهای فیز
زمین است با افتاب دست میدهد و مذنب وهم ۷ روز خواهد بود نصف رفربد
نصفه بعد از این مسیله در هشت طلیوس همان شاره شده و به سبب علی در رث
نداشتند اس اس نموده علی ای این است که افتاب است زمهن روزی اور زیر
که بسوی افتاب همراه د بواسطه ثقل بیماری بیع التبریز است اینکه عینهای قرب که
رسید با فوهه دفاعی شمس پر بهم میکند از ندان اینکه فوهه دفاع غلبید کرده او را از آنها
دو ریکنداز چند روز ذلیل بکی از این است دیگر عننهای بعد که رسید فوهه دفاع
تلای زمین ضعیف شده است ذلیل دست رسید هد نای از زمهن بواسطه ثقل خود
رجعت بسوی افتاب میکند همراه دیریع میشود کلینیک اس اس شمس همین قسمند جز
امتار زیر احکم این دو ریکت و این عمل معاون بر کیان فنا لی زمهن حرکت وضعی
زمهن بلا غیر است بواسطه میل بر کن و حرکت اس فنا لی زمهن هم در نهایت شنبه و
زیم ساپه های اشجار بخط مُنتعم از طرف جنوب به شمال و از شمال به جنوب است
که نولید فضول میکند معتقد لذ جنوب عکس این فضول است جنایخ مرشد حاذکر شد
در خصوص حرکت ذوق کوب جلوی زمین عطا را دوزه هر فوهه دفاعی آن دو کوبند
زمهن ما که از این مدار سیر ای این هم کش

دَرْخُصُّ عَصَمَتِسْ فِي الْمَشْلُوْلِ

اسندال

اسندال شد بکر وی آئی از شر جست فوهه دفاعی با اختلاف زاده ای این خند
حد دکوبکه که امر و زن میخابن این داسیعه این شر میانند از عطاء دالی زحل بکه د
رسه دیگر محل سیر این جمله در بکی از شر جست طبیعی شرعاً نیست و افتد شمس که از
از شر جست شعبه بین راست بواسطه بعد میاف نهاده نمیدهد هند محملات
بعد از شروع این علم که مصد در علی بسته علمای ایندلاخواه داد از کنکاش
علی انان و با اسلو های چشمی مقدار غلیل کشند کنند ولی کفت کلبه نوابع
شمس رای سکنه شعبه بهان شمس غیر ممکن است زبر اکشن هر کوبکه اول بخايش
او است بعد از هنر حرکت وحد و دیا و ای ای خصوص بعد ها که داشتند نوابع
شمس بد و زنود ای حرکت نمیکند بیوی هر کر جلفی خودشان که سطح شمس است
مهر و ند فوهه دفاعی شمس آنها را دور میکنند ای اخیر "ان کوبکه و باده"
بواسطه میل همکر خود رجعت میکند و پر کلبه نوابع شهود هم دخول در جوا
و تو ر خود ای شر ای این ظلمی که مادر است کون خود مشاهد میکنیم در هر
۲۳ ساعتی این سایه سایه خود زمین است که از حرکت وضعی خود زمهن تولید
میشود زمهن و مع شاپرین داخل در حرارت و نور شمس پر کرده و میکند فرق
ابن ای ای قرب و بعد نور و حرارت زاکم و زیاد خواهد کرد چون در نور حرکت
میکند برا ای نور زمان تعیین کردن از عدم علم ای نمان یعنی میکند الادر
ستانی ای اینهم از فوت بیوی بواسطه وجود هوا با شرح خصوص که در این محل متفقینست

در خصوص

در خصوٰی و لذت کتاب حافظه

شمس از دو جهات بکی از سنگ های سخت است که در پرده ها
خلفت این کوکب در کره شمس از دو جهات بکی از سنگ های سخت است که در پرده ها
زیبند نشد و بند بله با دو به نیاضه در حالت بل جلد اجماع آنان در صفحه زمین
افروخته شمس از فلبه آتش آنها در بیرون از خبر ما به مذکوره بوجود میباشد
شد که خبرها پر کذا خشند آتش اطراف خود را ابعاد رفته خود جای پیده دهند
از سنگ گداخنه شده نا ضمیمه شده خبرها به عمل نمایند چون در صفحه شمس واقع آ
مانع در اطراف این بیان آتش قلب خبرها به این خبرها پر کذا از صفحه شمس از فلبه
از صفحه شمس بلند میکند فوہ دفاعی شمس اور از صفحه شمس و رکره بواسطه محظوظ
بودن و باداشن آتش جوف بیار سریع التبرنج و اهد بود بدین جهه فوہ دفاعی
اور از خانواده هم خارج کرده و راود بخوبی میکند بعضی در مداری هستند که
خد و دین مدار معبر است که بخوبی میکند مایه خیر در مداری واقع نشده
مشوش حرکت میکند بکی دیگر هم امثال این کوکاست نمان نکوین ادویه هواز
او منقطع کرده اما راود رخود او ریخته زمان اش شمار بشکل مذکور نکوین
کوکب حمال میبیند ولی بدون جوجه چون جوجه باشی مانند این اش دوام نخواهد دارد
حباره اخیر این قمر رفته کوه ارض بیشتر مذکور با جوهه ترکیب شده لقانی بو را ماند
کرفته اینکا سر میکند حمال فرشته است بدین جوجه نوزاد افتاب از او میگذرد و نیای

آفیز

او غور افتاب است که از او کند شد هر چند باید افتاب نزد بکی میبیند این دنباله بکی
و غویزه شکل میباشد همینکه بفوہ دفاعی شمر بسید دفاع اور از همان راه
که آمد متوجه اند و در میکند از عدم این علم بوده و هست نمان ظهور حاله
محبین رؤی کرده آن نور را بگاز خنثه کن فرض کرد ندو سکته کرده راه
اضطراب اند خشنند غیر از این دو فرم دیگر کوکب از شمر خلق میبیند بکی
کوکب حماله و دیگری توایع او که مشروط حاذکر شد

در خصوٰی سپاه شری چرا با سایرین در نمایش فرق است این خطا این
است بواسطه سرعت حرکت و ضمیع از رو بر وفا نمودن بکره سکونیه ما
ند ما خطای هشتم را از نادجواله مثل زده اند که از پل مخصوص آنی در حمال
سرعت در نمایش رو بر وی خود را هر شکل میکند هر کانه ناظرین رو بر وی
او معرفت نداشته باشند در آن فرض غلط باشی خواهند ماند ناعتل و
خبر بیهود علم سرعت جواله را بانان آشکار کند

بلطفه کوکب شری در نفشه جنرا فی آبی حمال او بیکلی مشکل است که
از سرعت حرکت و ضمیع او برای ناظرین رو بر وی او که عبارت اش از سکنه
این کره خاکه ایجاد را پر کرده از عدم علم و خطأ دیدن چشم موسوم به پل
کرده و مصدرا کلبه خلفت کروات توایع شمس همان است که مشروط حاذکر شد
پر علم مقدم است بد ورین چون دو دین تقویت حق میکند پرین از خود را
بر قطب

یو^۱ عقیبِ خود شغول داشته بخوبی که شنکان را در خطای حتر فراموش کرده
از راه علم بعین عقل نکوشیدند که از آن قدر عالم را کنوز خطای فرد و نخواهد

خلفتِ حبیل فیض مکر

دربجویی پیشکل مختلف هفلا و حکما و بزرگ و فدا نشستادن دنباجوار لا
پیشنهای نام برده اند و خواهند بود برای آن صفوای است که همچون عقل سیلیم
وانکار رسیح بحد و در او پی بزند و خواهند بود در صور پیشکه بزرگشدن
صلاحیات فخر و خیر را جماعت اهم خود شناسان را در نگارش جو لانگاه همه
سبز از عیلل و فکر هر چه شرح داده و بد هنر حدد و دی اتنا محدود و دکر
با زیجوع کرده بخود صلاحیات عقل بیند را سمعداد پر جولا پیشنا هم بود
و خواهد بود ذرا بنا اکنده او هم از سیر پیشداد و زمان بود و نابود آنهم
حدی اتنا محدود و دولا پیشنا هم بوده از این حد و دکر که کذشت باقیه در زیر
نم مركب صاحب سلطان السلاطین عقل در جولا لانگاه فکر نشان گوئی
هستند غلطان کوئیا این دو بیت شعر را برای همین مورد علمی معرفه اند

الله ارض و طول عالمی را
نواین در دل مو آفریند

ند و سعی در دوزن هود آن
ند از عالم سرمه می بیند

خلافه و حشر همین دیر که از اقول عالم وجود بشرت ناکنوز خطای فرد و نخواهد
رفت

جنانچه

چنانچه در مورد خود ذکر شده کلنه کو اک ثابه شمسند بشرح مند کود و از بخو
شنه دانه دانه از بخود شناسان را در حزارث و فور خود اذاء کرده و میکشد
بواسطه بعد مسافت انهم هبایگان خود با آن عظیم دنبیه خود با کثر
شنه دنبی کلاه بمنزله ملک کوکب شمعم چشمک زن نما بر مسید مدان
چشمک زدن کو اکب و چجز را ازان کوکب سندل ایل میکند پکه تزدیل بود
پیشنهای ای هم و دیگری طبیعت های ای شش کانه او را
لپ لفظ سهای این میخیان معروف است همانا نام کوکب کوچک است مشهار که
کا هم دید میشود انها میزان بعین وا ابرانه و کوکب بعد دو شمس
های ایه بعضی دزاخ مردار بخود در حالت بعد خود شمس خود با هر
یا احدهم اخود شناسان افلیل زمانی بهم نما بر مسید هند بعضی در تعیز
زمان بقواعده علم بخوم و برخی محظوظ و لی حرکت همین محظوظ زاید
بیا و زند تعبیر کنند زیرا که در مدار خود محدود داشت بحد و دخود این
شمس در جواز روی ترتیب فضائی را در نظر ندارند مگر بشکل اکنده
بعنده و روزه زدیل و لیه در این فضای بحسب اتفاق خلفی شش شمس از
شش حب هم متساوی المساو و متساوی اللوئه خواهند واضح شد
اکچه با شکال مختلف و افعیم پیشوند ولی این بور و غفع مطالب علمی بل
بندیل ذرات بکره از این فضای متسوس بوجود مبارد و نهاده از اشکال

دیگر

کند در اینجا نیز در حالت اجتماع فابل ذوبخواهد بود در آن نقطه مخصوص که
که این در وقتی که تشکیل میشود بواسطه ناپوشان شغل از این نقطه خارج شد از درابن
حواله هست امی بدین ترتیب همیشه متاخر گشتند این جایت ناضرات و مرکزی نداشت
پس حرکت و ضمیر و انتقام اینها را هم از میکنند و افع خواهد بود و این که از این در این
حالت بواسطه سرعت حرکت بودند را از خود دور کرد و حزارث را جلب میکند
هر رور حزارث افزوده بحال دوی وارد میشوند بعضی بواسطه زیادتی اخذ
حزارث و بواسطه شدت سرعت خود شاگرد حالت آئی شما بش میدهند لی
نمایش آنان در جو در موعد عبور از دامنه انوار یکی از شهور ایشان که همینکه که
دیگر پیش نمیشوند و مشهورند شهر شهاب پهان بودند این پیش کروان اسنال
محکمی است برای کلبه نمایش اجرام ثابت شما وی زیرا خود نور هم در جو خود را
نمایش نمیدهد اما الا بواسطه وجود حسدا نام بوسیله ظلت پس نمایش جسد او هم
که شیخ نمایش داد و به خود او اینجا شاهد حقیقت آکرچه هر علیم نسبت بخود
دلیل است محتاج بخارج نخواهد بود هر فواید بهم ولی برای افراد بعدهم
هیچ ندارد

از سوچ

دیگر چنانچه مثال در بعضی از اوقات فضولی بواسطه کولاکها شد بدای خار
رخاشاک روی اب در راه آن دنیات باکت های روی اب در راه استم شد ادرو طرد
بل لخته تیکل مبیود در راه نوردها آن لخته زاد در وسط در راه باکت چهار موجه
پینامند فرقا هنار اسرا خبید دارای چهار جهان و آن جند دارای شش
جهان و تیکل هر دو از نوچند او غلطند است کردی شکل تیکل مبیود اغلظه
پیش لخته صفت خ کر شد و قاب مثی در جو پهرز است و آن ذرای از دو عصمه
وجود دهیا بد مبلغه از چهار موسنده و بل جلد از مماث ذرای چهار ذرای
نرکوبی است از آن نرکوبی ها خانواده های انان برای نمود خود اسنفاده می برند
اما افاقت او در جو پهرز است ذرای مماث شموس از ذرای ای است که هر کدام
از شموس سوخته سلب قوا ازا و شد دیگر تو انان را زیب ڈانخوا هد داشت
غزل آن سوخته ها بواسطه مبلی برکر زبوی همش دیگر مبرود بفقره دفاعی ای شمس
که رسید آن فوته دفاع آنها را ہر اکتد کرده در جو پهرز میکند

ذرات دلخواهی شوریدارای نموج خواهند بود در آن فضای مسدس که از
مشتی ذرات دارای مؤجند در قلب این فضای آن نموج از آن ذرات تشکیل
کرده می‌گردند آنهم بر روی وجه پکی از ذرات همانی دیگرها از ذرات مماثله
ذرات خاکستریست که دیگر فابل ذوب آشناست در حالت اجتماع آتش در او ز

کند

فَاتِمَ كَارَا فَقْ وَوَسْطَ دَرْ مَنْظُورَه نَبْتَ سَجْيَه مَوَارِدَ فَرَفَاسَا زَبَرَايِي روْبَرَه
بُودَنِ وَبَلَالِي سَرَّه اَنْكَاسِ نَوْرَه ظَلَمَتَا بَهْوَرَه مَصْوَدَه اَنْكَشَانَه مَنْظُورَه
كَوَاكَبَا زَكَادَه شَبَلَه اَكَنَه دَكَمَه اَرْ وَسْطَ دَرْ قَلْبَه طَلَتَ بَهَارَه
مَثَلًا كَرَه رَعْضَ جَوْهَه اَنْكَرَه بَاهِيَه بَاهِيَه كَمَه وَاَكَنَه بَهْزَمَيَه بَاهِيَه اَكَنَه
طَولَ بَاهِيَه بَعْكَسَ بَهْزَمَيَه بَاهِيَه وَمُرْتَبَه بَاهِيَه بَاهِيَه زَبَادَه كَوَاكَبَه مَنْظُورَه
طَولَه اَنْهَه طَلَشَكَلَه مَبْهُودَه اَنْهَه اَزْجَنَه وَجَهَه تَاهَه مَنْظُورَه كَه بَلَجَه اَنْكَلَه
هَوَاهِيَه بَهِمَه كَرَه مَحِيطَه زَمَه اَنْهَه بَلَمَه اَفَقَه عَرْضَه بَاهِيَه اَفَقَه بَرَسَه فَتَمَه اَسْعَه حَنَه
شَهِيَه وَجَوَهِيَه هَرَه سَوَاهِيَه مَنْظُورَه اَسْعَه حَنَه وَبَوْجُودَه آهَه دَرِجَاهِيَه تَعْبَرَه
كَرَهه عَذَرَه بَيْكَنَدَه لَهِيَه اَوْ بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه وَجَوْدَه بَاهِيَه مَنْعَدَه عَلَاه
رَوْهَه كَرَهه يَاهِيَه عَلِمَه جَدَدَه خَوَبَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه
شَهِيَه بَهِيَه دَيْكَرَه بَهِيَه دَيْكَرَه دَيْكَرَه دَيْكَرَه دَيْكَرَه دَيْكَرَه دَيْكَرَه دَيْكَرَه
اَسْهَلَه اَفَقَه جَوَهِيَه فَرَصَه عَلَهِيَه اَسْهَلَه شَخْواهِه دَهَدَه دَهَدَه دَهَدَه دَهَدَه دَهَدَه
عَلِمَه دَرِه عَصَرَه اَزْاعَصَارَه مَوْافِقَه وَقَوْعَه اَسْهَلَه بَرَاهِيَه دَرِه بَيْسَارَه اَزْعَلَه طَبِيعَه
اَزْاَنَه مَبْنَيَه فَرَصَه هَاهِيَه عَلَهِيَه دَرِه مَوْرَدَه خَوَه بَهَاهِيَه اَسْهَلَه فَاطَمَه دَلِيلَه
بَسَنْحَمَه اَكَرَه جَوَهِيَه شَمَه دَلَاه بَلَه بَهِيَه كَه مَهْدَانَه عَلِمَه قَلَمَه نَكَدَاه دَهَه عَلِمَه دَهَه
نَكَيَلَه خَوَه دَهَه دَهَه اَسْعَالَه مَبْنَيَه كَلَاه عَلَهِيَه فَنَادَه اَسْبَرَاهِيَه بَهَاهِيَه
نَهَه عَلَاه اَهَلَاهْجُونَه وَجَوْدَه بَاهِيَه فَنَنَه طَكَشَانَه اَنْهَاهِيَه وَمَنْظُورَه بُودَه دَهَه

۱۴
ازْسُرَاهِيَه كَفَاطَافَه فَوَفَانَه قَرَبَنَه فَاقِعَه شَدَه كَلَاه باطَافَه خَنَانَه دَرَاهِزَه مَانَه وَهَه
كَنَمَه باطَانَه فَوَفَانَه آنَه طَافَه تَارِيَه بَهِيَه مَكَرَه شَخْوَه دَهَه مَهْمَاهِيَه بَهِيَه نَورَه اَفَنَابَه
كَرَفَه نَاهِيَه فَوَرَاهِيَه بَهِيَه كَدَه بَدَه مَاهِيَه فَوَرَاهِيَه آنَه طَافَه مَنَورَه مَهْبُودَه هَهِنَكَه
دَهَه رَاعِيَه بَرَدَه بَهِيَه بازَه نَارِيَه بَهِيَه مَهْدَه شَدَه نَاهِيَه فَوَرَاهِيَه اَفَنَابَه بَهِيَه طَافَه
فَوَفَانَه نَاهِيَه دَهَه زَهِيَه هَمَه اَبَنَه كَرَوَاهِيَه عَبُورَشَانَه بَهِيَه فَوَرَاهِيَه اَفَعَه كَرَهه
دَرِشَه شَخْوَه دَهَه اَنَاهِيَه مَهْبُودَه هَهِنَه

پَرَه مَعْلَومَه شَدَه نَاهِيَه فَوَرَاهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه
عَلَمَه هَهِنَه اَبَنَه كَرَهه دَرِجَاهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه
اَزاَنَه دَوْفَمَه بَوْجَدَه بَاهِيَه بَهِيَه مَرَكَزَه بَاهِيَه بَاهِيَه دَهَه دَهَه دَهَه دَهَه دَهَه
اَناَنَه اَزِيَمَه دَهَه
جَاهِيَه تَشَكَلَه بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه بَاهِيَه
ذَرَاتَه مَهَاهِيَه اَسْهَلَه بَشَكَلَه ذَرَاتَه جَاهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه
سَرَعَه سَبَرَه دَهَه بَطَقَه اَتِيرَه خَوَه دَهَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه
شَدَه شَخْوَه شَانَه نَاهِيَه مَهْبُودَه هَهِنَه

دَرِخَصَه كَهْكَشَانَه وَهَهِنَه لَفَظَه نَاهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه بَهِيَه
مَهْبُودَه كَلَاه دَهَه
اَسْعَالَه اَهَلَاهْجُونَه فَنَكَونَه فَنَكَونَه فَنَكَونَه فَنَكَونَه فَنَكَونَه فَنَكَونَه فَنَكَونَه فَنَكَونَه

که ملک فضای بزرگ که زاد رجوی بصرت در آورد و کرد قراز آزاد شد نور کر فنر بزرگ پر نیز
میکند - این خطاب بواسطه ذرفه بینی هوای محبوط زیست هر کاه بقانون علم و تا
ستکیل اسباب ای هوا خارج شویم نما بر منظره کو اکب کلای بقانون علم طبیعی و هند
میث همان بفاع خواهد بود و قدر هم که ضلاع خود را با این شکل نما بر قید هد بوط
آن شکله ره هوا می محبوط می باشد بقانون علم هم حوت خطان خواهد کرد الا از همه

ابنخشت نا باید از دار کرد
در خصیو نا بشر نهاد فنا بزه زن پریدی نا همی بلند
شی و فراز فضول از رعایت

ذکر شده موامانع نور نمیشود بگردد ارض پکان ناپوش میگنداز اخلاف مناطق شبه
که انداد نور و ظلم ذکر شده از درجه است پکی حالت راه بینی هوای محاط زیرنا
در حرکت اتفاقی زمین بخط مسیقی از طرف جنوب به شمال و از شمال بجنوب که ناپوش و من
افتباش شماه در سیبی شمال و شماه سیبی جنوب است از همان حرکت اتفاقی زمین
خط مسیقی دست مبدله لای خیز دوم یواسطه کرد و یون زیارت هر چند که ریشه
باشد بیانو ز علم هندگاو را از وسط دو هم کنیم بمثل هند و آن محبط اول که دهنده و را
آئد نباید باز فناط او دا پر لاعظمه ایجاد میگنند یعنی بعد از این راه ای اول هرچند ابره او
ایجاد کنی اینها تمام حفاظ هم اند این اول محبط چهارمین ضف هندگاو را صفت هند و آن هم
در برابر عمال است که از همانند و آن را از هم جدا نکرد هم این وسط او دا پر لاعظمه ایجاد خواهد بود

علم هم رجوع پس لجه چشمی کرده براى نکیل علم و صنعت خود در مواد لزوم علم تصمیم
کرده تا خطای اندود

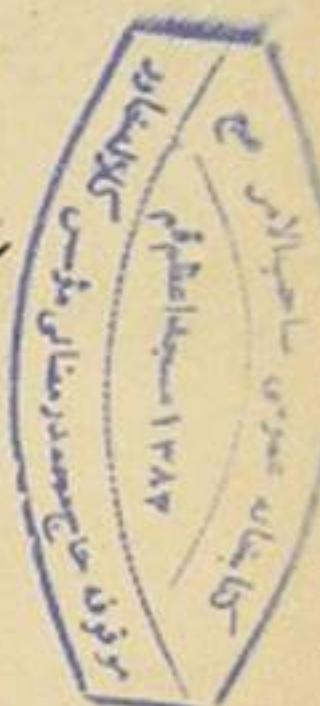
اسنال ذرہ بینے هوای محیط زمین نسبت انجام معاوی و سب خطای حرث مثلاً
پنجاہ بفوجہ رمسافت پکریخ درز میں سطح میا ماد رہ جم و درہن اتفاق دیک
فاصلہ و درخط منقیم بنائ کرد ہم بغاون عالم هند دراولہ بفوجہ کہ باہنیم مٹا
کنیم بفوجہ هما برہ دھرچید و رازهم شد ابر و دھم خود را ازهم کو چکر نہ پڑھلے
لآخر پابھا اخیر کو چکر مسیود بآمیوفنا بآبود مسکر دا کرد را بن بفوجہ هانپش نگا
باشد اوهم در تریب اشکار در بعد معلم فنا بود جمیع بن کو اکبے کہ درا بن نظر خود
باہنیم کرہ ارض نہ پڑھلے هند و کوک خود را از خاپش کو کبے خارج نہ پڑھلے
پکر شمر اسے دیکری فرد صور سکھ براۓ سکنہ ارض اپن چند کو اکب بفوجہ شمر
زد چکر بن کو اکب اس پر چراشیمہا کلبہ کو اکب در میں حال خود را نہ پڑھلے هند
خحصر فوجہ ازهم ہم است و با آن نہ پڑھلے بیجی هند بہا خالفا نہ پڑھلے مٹا
کوک بعد را با عطا رہ فیاس کنیم جلد چند بن ملیا ان فرجیخ از کوک عظار دو رتہ
چہرہم در بینہ نہ لاؤ هوای محیط زمین پی ای خط اهان خطای ذرہ بینے هوای محیط
ادله حصہ اپنے کماز نور چراغ منعکسر شد روان اغکار سنگاہ کئے شعلہ چراغ ہم دران
ان غکار پیدا نہ فرہم از نور شمر مغلکر میشو چرآ قرص شمر در قریب میل شعلہ چراغ شمر
نمیشو همان کہ نوشہ شد کہ فرہم شمر دیجونما پڑھنہ دھنہا اشعد شمر ای

آن‌باره دنبت بد و سمت خود بخط است اند و بین مخاط و سلطان عین را که خط است و خوند
آن‌خط در گرد ارض نیست بد و سمت خود داره عظیم احداث هم کنداز نفطر ارض را مبنایست
نام نهاده از یکی خط معتدلا لهیار کد شد روز بکی است قم خط حاره که در زمان فربش
روز آخر جو را واول سلطان برای عازم حمل و پیغمبر و زکر مشر و حاذ که هنلا از تمام فنا طرف کره گرم
از آن‌ذاره از عظیم که خط حاره می‌باشد بجهت همیشگی عبور کنیم پاسیت شال و با جنوب از آبره ها
از هم چشم صغير خواهند شد بعده آن‌ذاره عظیم بعده است هایر بخط اهم هم معمون مخاط و بخط
بزرگ و سپس عمر از مخاط خود نوشته شد و در آمام انتیپ بجزیکستان نایش می‌باشد بو
مرک و ضمیم بین کمترین های هدایت طرف از نایاب همیشگی هم نصف از اماق نایاب نورانی
می‌باشد خط معتدلا لهیار رفق از نور افتاب نورانی است نصف فلانی اکراف نایاب شمالی نایاب
بو اسطر که توسعه مخاط از بخط و نایاب نایاب نور بر و در روز های مخاط از بخط خود بدلند
می‌شود شیها بیرون رکو گاه از بعد از آبره عظیم بر روزها باند راز هم می‌شوند لطفی شما
که در نسبت فرشته شده شد از نقطه شما از عزایش شاه شجنا پیغمبر قدما در هنوز می‌باشد
کرده اند و نیز معتدلا لهیار دوانده ساعت وربع از این هنوز لطفی شما که فعل ام و موت بعده
شمال فتمتبا فالم کرده هفت نایاب از این قبیم از خط معتدلا لهیار است که رو افليم اول هیز
ساعت افليم دوم نیز ساعت نیم افليم بیچاره ده ساعت افليم چهارم چهار د ساعت وربع
که ای از نیز این نقطه زایع است که روز آخر جو را واول سلطان همین چهارده ساعت وربع فیض
آن‌لیم بین و ششم پانزده ساعت پانزده ساعت وربع هفتم شانزده ساعت ایز و فایم شانزده کمی تو

خاط از بخط خود میکند برگانابش متأو نور د جمله کری لاغه لفتاب که شما میکنید جمع
جنوب کرد او هم همین فیلم است را بن همت ظلمت اهم همین فیلم شکل امید این هم نویسه کرد شما
زمین از خود زمزراست

میتوانید کوایش را غلبه نمایند

بِهِ نَاسِهِ پَيْچَمَ عَنْ سَخْنِ
بَكْرِ دُونِ حِكْمَتِ بَلْنَدِ خَزَبِ
بِعْلَمِ طَبِيعَتِ بَلْنَدِ فَهْرَى ثِ
فَلَكِ رَاجِهِنِ طَفَلِ دِرْمَهْدِ
فَرِوْغِي زِنْوِ نَافِتِ شَهْرِ مَنْهَرِ
كَبِيرَ دِجَهَانِ نَاهِرَا هَهِنِ بَكْرِ
مَعْارِفِ بَعْلَمِ شُودَرِ بَلْنَدِ
كَنْدَ عَالِمِ سُرْزِلَهِ
رَصَدَ خَانَهَا رَازِ جَابِرِ كَنْدِ
حَكِيمَانِ دَانِشُورُونَا سَذَارِ
اَزاَنِ نَامَهِ اَهْرَارِ كَنْدَا فَخَارِ
جَرَانِدَرِ زِنْبُودِ خَانَهِ الْبَدِ
بَشَرَطَكِدَرِ عَلِمِ رَاهِيِهِ بَهْوِيِ
اَكِرَعْسَرِ يَا قِسْدَرِ وَرَوْزَهِ
وَرَا زِخَرَهِ دَهْرَهِ كَاهِرِ كَبِيدِ
هَرَانِ خَنْمِ كِشِيدَهِ آنِ بَدِرَهِ
بَكُورِ وَبَهْرِ وَمَهِنِ دَهْنِ بَختِ
زِحَمَتِ بَكِنِ فَهْمَهِيِهِ بَنْكِ زَا
كَلامِ اَندَلَاسِهِ مَعَانِي زِيَادِ
دَرِ مَطْبُعِ سَهَلَهِ كَهْرَهِ وَكَطْبِعِ سَهَلَهِ كَهْلَهِ كَهْلَهِ كَهْلَهِ

